

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

1

עיריית תל אביב - יפו
פרוטוקול מס' 2 מישיבת הנהלה

פרוטוקול מס' 2 מישיבת הנהלת העירייה שהתקיימה ב- 29.04.2014

		מר רון חולדאי	השתתפו :
י. המאירי	נ. אלנתן	א. זמיר	וה"ה: ד. ספיר
מ. להבי	ר. לדיאנסקי	ד. להט	גל שרעבי
		ג. לסקי	מהרטה ברוך רון
וה"ה:			
מ. לייבה, א. פרץ, ע. אברהמי, ע. סלמן היועמ"ש, מ. גילצר, א. לוי, ר. זלוף, א. כהן, ד. לב, ר. אורן, ר. סופר, א. רפטוב, א. סרי, מ. בנימיני, ג. בן-חורין.			

רשמה: שוש בלו

על סדר היום:

1. הקצאת מקרקעין (א. לוי)
2. הטמעת גישת השוויון המגדרי קידום מעמד האשה ומגדר –
תוצאות ואתגרים (ג. לסקי, ר. סופר)
3. שיתוף ציבור (ר. זלוף, א. רפטוב)

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

3

6. הקצאת מקרקעין

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

שלום לכולם.

יש לנו שלושה נושאים:

- הראשון – הקצאת מקרקעין.
 - השני – הטמעת גישת השוויון המגדרי או בלשון העם – קידום מעמד האשה.
 - השלישי – שיתוף הציבור.
- אלי לוי, בבקשה.

מר אלי לוי:

כן, שלום לכולם. צהריים טובים.

הנושא הראשון הוא – **המשך מתן רשות שימוש לעמותת "זכר שלמה"** של שטח בית ספר, כולל כיתות גן. מה שהיה ידוע בזמנו כבי"ס "יחד", ברח' שד' החי"ל 8, פינת יגאל אלון. בזמנו נתנו שימוש לבית ספר יחד לשתי תקופות של שנה. מכיוון שבית הספר התמקד במקום ופעיל במקום ולא מצאנו לו מקום חלופי להעברתו למקום אחר, אנחנו מבקשים לאשר אותו בשד' החי"ל. אנחנו מבקשים להעמיד את הנכס הזה לחמש תקופות של שנה. זאת אומרת שזה לא חמש שנים בבת אחת אלא חמש תקופות של שנה שמתחדשות מדי שנה בשנה, באופן כזה שמאפשר לעירייה אלטרנטיבות של החלטות לגבי כל שנה, לבחון את העניין הזה של המשך הפעילות. זה הנושא הראשון.

הנושא השני, שזה בעצם גם השלישי – **מתן רשות שימוש לעמותת "איל"ן** של מועדוניית ושטחי גני ילדים ברח' מטודלה 8.

הנושא הנוסף – **בשטח בית ספר "און" ברח' צה"ל 16**, של הפעלת מועדוניית בתוך בית ספר "און".

הנושא הבא הוא **המשך מתן רשות שימוש לעמותת "לשובע"**, בנכס של העירייה ברח' הפיקוס 22-24. הם מנהלים שם בית נוער בסיכון ואנחנו מבקשים לתת להם הקצאה לחמש שנים חסר יום, ללא תמורה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

4

הרב נתן אלנתן:

אני מבין שהנכס הוא לא שלנו. הוא שייך לחלמיש והעירייה שוכרת אותו?

מר אלי לוי:

נכון.

הרב נתן אלנתן:

אז למה לא לעשות את זה ישירות? למה אנחנו צריכים להיות המתווך?

מר אלי לוי:

כי אנחנו נותנים את זה ללא תמורה. ואם אתה עושה את זה ישירות, אז אתה צריך לעשות תמיכה כספית. זה נכס שאנחנו מחזיקים אותו מזה כ-50 שנה והוא שלנו, בראייה הכללית אנחנו הקצינו אותו ויוצרים את ההקצאה.

גב' גבי לסקי:

אבל אתה שוכר את זה מ"חלמיש"?

מר אלי לוי:

כן,

הרב נתן אלנתן:

אולי במסגרת זו של פירוק חלמיש וכל זה, זה אולי,

גב' גבי לסקי:

אני לא הצלחתי להבין - אם אתה שוכר את זה מחלמיש, אז לא הבנתי למה צריך ככה.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

כי "חלמיש" לא יכולה לתת את זה בחינם. מדובר פה בפעולה של רווחה.

גב' גבי לסקי:

גם העירייה לא נותנת את זה בחינם, כי היא משלמת את זה.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

5

אנחנו נותנים כאן בחינם. אנחנו משלמים לחלמיש ונותנים את זה בחינם.

מר אלי לוי:

אבל אנחנו נותנים את זה בחינם. יש פה תמיכה או נכס, אחד משניהם.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

מדובר באוכלוסיית רווחה, קשה מאד.

מר אלי לוי:

ולנוער בסיכון.

זה מועדון שהיה של העירייה דרך אגב.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

אם לא יהיה בחינם, לא יהיה גם מועדון.

מר ראובן לדיאנסקי:

גם אם זאת הדרך לעשות את זה חינם?

מר אלי לוי:

אין דרך אחרת, אם לא סוגרים את המועדון, כי אף אחד לא יכול להשקיע, גם את העלויות הנובעות מזה.

הרב נתן אלנתן:

זאת אומרת שלשובע במקרה הזה, זה יד ארוכה של העירייה.

מר אלי לוי:

עכשיו, מכיוון שזו סוגיה שמתקיימת תקופה ארוכה מאד וזו מועדונית שנוהלה על ידי העירייה והועברה "לשובע" לצורך ניהולה באותן עקרונות, זה חוסך לנו את כל התפעול, את כל הפעילות.

מר יהודה המאירי:

באיזה סכום שנתי של שכירות זה מדובר לעירייה?

מר אלי לוי:

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

6

אני יכול לבדוק ולשלוח לך. זה לא סכום גבוה, אני חייב לומר, אבל אני אבדוק את זה ואני אתן לך את הפרטים.

מר יהודה המאירי:

וכמה חניכים יש שם?

מר אלי לוי:

יש פה כ-44 ילדים, בני נוער בגילאים של 8 עד 17, שמופנים על ידי אגף הרווחה של העירייה. המקום פועל משעה 1 עד 7. הפעילות כוללת מתן ארוחה חמה, סיוע, שיעורי בית, חוגי העשרה וכו'.

גב' גבי לסקי:

הפעילות חשובה מאד. הפעילות מאד חשובה.

מר גל שרעבי:

זו פעילות מאד חשובה.

גב' מיטל להבי:

לפני שאתה עונה, ואם כבר העלו שאלות, אני רוצה לשאול על הנושא הראשון, כי חשבתי ששואלים בסוף.

מר אלי לוי:

למה בסוף? כל נושא בפני עצמו.

גב' מיטל להבי:

אז אני לא הבנתי, ראיתי את הרצף, אז לא רציתי להפריע ומאחר שכבר היתה הפרעה – אז אני אשאל כך.

קודם כל, אני מברכת על זה שהמרכז בית יתומים, כבר לא בית יתומים, כי לא היו שם יתומים הרבה זמן. אבל אני רוצה לשאול, שכשאנחנו נותנים את שדי החי"ל 1800 מ' למוסדות שהיום יושבים ביונה הנביא, בפומבדיתא ובגרוסמן ואני לא יודעת מה, ואתה קורא גם ב"שפע טל",

מר אלי לוי:

אין בשפע טל.

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

7

גב' מיטל להבי:

אתה קורא גם ב"שפע טל" – "עם קבלת ההקצאה התפנתה העמותה מהנכס ב"שפע טל".

מר אלי לוי:

נכון, אם את זוכרת היה פינוי של בית הספר והוא הועבר למקום הזה כמקום חלופי.

גב' מיטל להבי:

מי הועבר?

מר אלי לוי:

בית ספר "יחד" שהיה.

גב' מיטל להבי:

אנחנו בזמנו אמרנו, שכשאנחנו נותנים להם את יגאל אלון, זה התמרה, העתקה, הניוד, שזה לא הגדלה של כמות המוסדות אלא שזה יפנה לנו נכסים אחרים.

מר אלי לוי:

לא, העקרון היה שאנחנו הקצינו מגרש לעמותה במתחם הגדנ"ע ברח' גרוסמן. המגרש הזה – היה אמור להיבנות עליו ביי"ס "יחד", שהיה אמור לתת מענה ופתרון לבי"ס המבוקש.

גב' גבי לסקי:

מתחם המני"ש גם של "חלמיש".

מר אלי לוי:

לא, מה פתאום, זה המגרש החום שלנו. לא להתבלבל, לא המגורים.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

במגרש שלנו.

גב' מיטל להבי:

אז הולכים לבנות שכונה לדיור בר השגה עם ביי"ס דתי או ביי"ס חילוני?

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

8

מר אלי לוי:

בסופו של דבר מכיוון שהסוגיה של השלושה דונם לא הספיקו ורצו להגדיל את השטח הציבורי ואנחנו אמרנו שעדיף לא להגדיל אותו אלא לתת נכס חלופי, מצאנו את הפתרון של שד' החי"ל ובטלנו את ההקצאה של המגרש ברח' גרוסמן. במקום להעמיס שם 4-5 דונם לצורך בניית ביי"ס דתי חרדי, אמרנו – באו נחזיר לעצמנו את המגרש, נעשה בו שימוש ציבורי ונתן להם שימוש בשד' החי"ל 8 וזה מה שעשינו. בנוסף לזה הם סגרו גם את בית הספר שהיה להם ב"שפע" ואיחדו אותם ביחד. זה מה שהיה.

גב' מיטל להבי:

אז רק נבין – השטח של שלושה דונם בגרוסמן מתפנה לבי"ס או לשימוש ציבורי אחר וחזר לעירייה, לכל מטרה של העירייה.

מר אלי לוי:

נכון.

גב' מיטל להבי:

השטח שעכשיו אתה אומר ב"שפע טל" – הוא גם שטח של העירייה?

מר אלי לוי:

לא, ב"שפע טל" היה בית ספר בתוך מבנה של תעסוקה, שהיה מוכר ליזם פרטי ל-49 שנים ועוד 49 שנים – עד 2050.

גב' מיטל להבי:

אבל זה שטח שלנו?

מר אלי לוי:

הקרקע בבעלות העירייה, אבל על הקרקע הזאת שהיתה מושכרת לגורם פרטי לחוזה עד 2059 – חוזה חכירה, הוא השכיר את זה. אנחנו לא כל כך אהבנו שמכניסים ביי"ס לתוך איזור של תעסוקה ולכן אמרנו שימצא מקום חלופי. במסגרת הזאת זה היה הפתרון הכולל, שהוא מפנה פה ומוותר על המגרש והוא קיבל את שדרות החי"ל 8.

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

9

גב' מיטל להבי:

אני מנסה להבין שחוץ מגרוסמן שהתפנה וחזר אלינו – מה עוד חוזר אלינו – פומבדיתא או יונה הנביא?

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

פומבדיתא לא חוזר, הוא כרגע נשאר שם, אלא שאם נצטרך חליפי לפומבדיתא, למשל להקצות עוד שטח בשד' החי"ל. אם נקצה עוד שטח אז נוכל לפנות את פומבדיתא.

גב' מיטל להבי:

כי יש לך מצוקה באיזור פומפודיתא.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

אז אני אומר- אם נחשוב על פומבדיתא, נצטרך למצוא פתרון לפינוי של פומבדיתא ע"י מעבר, כנראה, לאיזור שד' החי"ל, אם כי זה לא סגור.

גב' גבי לסקי:

דווקא פומבדיתא זה פתרון לאנשים שהם לא תל-אביביים.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

לא, לא מדובר על הפומבדיתא הזה. הפומבדיתא הזה הוא 'מת', כרגע.

מר אלי לוי:

אנחנו מדברים על תל-אביבי.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

אבל לשנים רבות יש הקצאה, לא לפומבדיתא הזאת, כי אנחנו מדברים על הפומבדיתא ליד המקום שאת מתכוונת אליו – בית הספר שבו יש כרגע בנות של בית ספר "יחד", שלוחת בנות של בייס "יחד". זה כרגע לא מתפנה, הוא יכול להתפנות אם אנחנו נצטרך את המקום הזה. כרגע, איזור הביקוש שלנו לבית ספר הוא יותר מערבה. אבל יכול להיות, זה לא מן הנמנע שכן נצטרך את הבית ספר הזה. אנחנו בודקים לראות את הדבר הזה, אבל זה עדין לא הפרק.

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

10

גב' גבי לסקי:

והישיבה התפנתה?

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

הישיבה לא התפנתה, היא ישיבה של הרבה מאד שנים. אי אפשר לפנות סתם.

מר גל שרעבי:

אבל אנחנו לא יכולים לברוח מהמציאות שעצם ההימצאות של המוסדות האלה ביד אליהו, אנחנו פוגעים במוסדות העירוניים שלנו ואני חוזר ואומר את זה כל פעם מחדש. אנחנו גורמים לגסיסה של המוסדות שלנו.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

קודם כל, עירוני ח' - פתחנו שלוחה,

מר גל שרעבי:

אני לא מדבר על עירוני ח', כי עירוני ח' לא שייך ל"יחד". אני מדבר על בי"ס מודיעים שנמצא ממול – ביה"ס הזה גוסס בגלל המוסדות האלה. במוסדות האלה כולנו יודעים ועוצמים עיניים, עם הרבה מאד ילדים לא תל-אביביים ואתם יודעים טוב מאד על מה אני מדבר וחבל.

גב' מיטל להבי:

והתל אביביים בגרוש וחצי הולכים לשם עד ארבע.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

המוסד הזה, יש הרבה מוסדות של לא תל-אביביים, אבל לא המוסד הזה. למשל, אם תגיד לי שביצחק אלחנן, המוסד הזה בנוי על רובו לא תל-אביביים – כי אז אני אגיד לך - נכון, אתה צודק. רק רבע תל-אביביים, שלושת רבעי לא תל-אביביים - חצי בבני ברק ורבע נוסף, וזה דבר שאנחנו היום על המוקד, אנחנו נצטרך כאן לטפל במקום הזה, כי זה דווקא מקום שיותר, באיזור הביקוש – כן יצטרך בית ספר. הדבר הזה, צריכים לזכור, ילדים חרדים, שהם לא ילדים שהם שקופים.

מר גל שרעבי:

"יחד" – זה לא ילדים חרדים במערכת.

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

11

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

"יחד" – זה בית ספר חרדי. אבל אני לא בודק את אורח החיים בבית.

מר גל שרעבי:

אבל זה לא בית ספר חרדי, ההגדרה של "יחד" זה לא ביי"ס חרדי.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

אז איזה בית ספר זה?

מר גל שרעבי:

זה לא בית ספר חרדי, זה בית ספר עם מסורת.

הרב אלנתן, האם "יחד" זה בית ספר חרדי?

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

בטח שזה בית ספר חרדי.

הרב נתן אלנתן:

בית ספר מסורת.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

סליחה, גל, כל בית ספר שמופעל, בית ספר "יחד" הוא בית ספר חרדי. אני לא בודק בציציות מי הבן אדם ומה הוא עושה ואם הוא רואה טלויזיה בשבת או לא רואה טלויזיה, זה לא מעניין אותי, או שיש לו טלויזיה או לא. בית ספר יחד הוא בית ספר של חינוך עצמאי.

מר גל שרעבי:

הוא לא בית ספר חרדי, הוא לא מוגדר כבית ספר חרדי.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

בטח שמוגדר בית ספר חרדי.

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

12

מר גל שרעבי:

אז תבדוק ותראה.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

אני לא צריך לבדוק.

גב' גבי לסקי:

בואו נקבל יותר נתונים; היקף אוכלוסיה שמתעוררת שם, שזו הדרישה, או שהם באים ממקום אחר?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

חבר'ה, לא להרים את הקול, ככה לא מנהלים דיונים.

גב' גבי לסקי:

השאלה – האם אנשים שחיים שם הם,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ראשון, לא צריך להרים את הקול כדי להתגבר על הקול של מישהו אחר.
צריך לשאול ותיעני.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

אני מנסה להסביר- בית ספר "יחד" בנוי על הרבה מאד תל-אביביים, שלא רק שהם תל-אביביים, הם גם מתגוררים בדרום. אין ספק שיש כאן איזה מתח בין בית ספר חרדי לבית ספר דתי. ומה שגל התכוון לומר ואני מניח שהוא לא התכוון לומר שהוא בית ספר חרדי. מה הוא מתכוון לומר? הוא לא בית ספר חרדי של חסידי גור, הוא בית ספר חרדי של חסידי בלז. הוא בנוי על אנשים שבחרו בחינוך חרדי, ממש חרדי והם נעים בין החרדים לבין הדתיים. וזה לא חשוב לי, כי זה לא משנה מה, ואף אחד לא בודק. זכותם המלאה לבחור את בית הספר כראות עיניהם ואנחנו צריכים

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

13

לספק גם להם בית ספר. זה ילדים שיש להם צורך לספק בית ספר והמקום הזה הוא המקום שהם כבר נמצאים שם.

מר גל שרעבי:

הרי תקנה זו, תגיד אותה בכל מקום, בכל שכונה שתשים אותם,

גב' גבי לסקי:

אבל כמו שגל אומר, השאלה אם,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

רגע אחד, אי אפשר לשמוע שני אנשים ביחד. מי רוצה לדבר? את רוצה?

גב' גבי לסקי:

כן, אני רוצה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בבקשה.

גב' גבי לסקי:

תודה.

השאלה – האם הם הולכים לבית הספר הזה בגלל שזה מה שקיים או בגלל שזה סוג החינוך שהם רוצים ואם יש בית ספר אחר שעונה על הקריטריונים שלהם מבחינת תרבות של בית וכל מיני דברים כאלה, שעונה לקריטריונים יותר מאשר בית ספר הזה,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני אענה לך; בעיר תל-אביב יפו, מסיבות כאלה או אחרות יש בתי ספר שהם נקראים בתי ספר על איזורים, שנועדו לסוג אוכלוסיה או לתת משהו שמכל עיר באים אליו. בית ספר "יחד" הוא מהסוג הזה. גם בית ספר לאומנויות הוא כזה, גם בית הספר לטבע הוא כזה – בתי ספר שנקראים בתי ספר איזורים, שכן בית ספר איזורי יכול להיות מסיבות כאלה או אחרות או שאין מספיק אוכלוסיה באיזור מסוים ואז עושים בית ספר אחד ואליו מפנים מכל העיר, כדי לענות על צורך מסוים. בית ספר "יחד" הוא פחות או יותר דבר כזה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

14

גב' גבי לסקי:

זה חינוך עצמאי לגמרי? עצמאי מוכר? מוכר שאינו רשמי?

גב' דפנה לב:

זה מוכר שאינו רשמי.

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

זה מוכר שאינו רשמי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הוא מוכר שאיננו רשמי, והוא עונה על הצרכים של קהילה חרדית בגדול, עם נוספים, שלצורך העניין – יכול להיות הורים מסורתיים שישלחו לשם דווקא או הפוך. אבל זה יכול להיות גם במקומות אחרים.

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

יש מענה, למשל, מול בית הספר המסוים הזה - יש בית ספר ממלכתי דתי של עיריית תל-אביב יפו. גם בית ספר "יחד" של עיריית תל-אביב יפו והטענה שיש כאן תחרות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

והטענה של גל היא שנוצר מתח ותחרות על ליבם של תלמידים בבית הספר הממלכתי-דתי לצורך העניין ובין בית הספר החרדי.

הרב נתן אלנתן:

מתח לא כזה בריא.

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

בחירה חופשית.

הרב נתן אלנתן:

תהיה יותר טוב, יבואו אליך.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הוא צודק. למה הוא צודק? – כי הוא צודק, והוא צודק, וגם אתה צודק, כולם צודקים.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

15

גב' גבי לסקי:

אבל הגישה שלך שאנחנו רוצים את החינוך הממלכתי, לא החינוך העצמאי. אנחנו צריכים להפעיל שיקול דעת.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

את צודקת, אבל הסיבה שבית הספר יחד נמצא שם, מפני שבנקודת זמן מסוימת שבה נסגר ביתו בשכר דירה באיזשהו מקום ברח' יונה הנביא על יד הים, ששם הוא היה לאורך השנים ובעל הנכס הלך לפרויקט ובית הספר יצא לעולם הרחב ולא מצא איפה להיות, עיריית תל-אביב מצאה לו בניין ובמקרה עכשיו, במקום זה 'יונה הנביא' פה, גל אומר ויש 'רגליים' לדבר, הוא לא אומר את זה סתם, כולם צודקים, כולם צודקים, אלה מה? – שמדרך הטבע במקרים האלה, היכולת שלי לתת מענה לכולם כמו שהם רוצים – לנו – לא לי, למה? בהעדר מקום – אין לנו. האם אנחנו יכולים לשים את בית ספר "יחד" בבית ספר אנטיגונוס ולשלוח את הילדים מאיזור זה ולשלוח אותם לשם? – אנחנו לא! זאת אומרת שמה שהוא אומר זה נכון, אבל אין לי פתרון אחר. זאת אומרת, עכשיו, האם דעתי שהוא צריך להיות במקום אחר – היא לא רלבנטית כרגע, מפני שאין לי פתרון אחר.

גב' גבי לסקי:

ומבחינת מדיניות, אז בעצם העירייה כן מקצה מבנים לחינוך שאינו מוכר? כאילו לכולם?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בודאי.

גב' מיטל להבי:

לא לכולם, כשיש.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בואי נגיד את זה כך – בודאי ולא בודאי,

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

מה שיש.

מר יהודה המאירי:

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

16

לסקי שואלת אם אנחנו כמדיניות מקצים מבנים?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

התשובה היא לא.

מר יהודה המאירי:

התשובה היא לא.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

התשובה היא לא, אבל התשובה היא כן. למה התשובה היא לא וגם כן? – א. היו תקופות בעיר תל-אביב יפו שבהן החינוך החרדי לפני עשרות שנים, קיבל את אותם תנאים של העירייה והיו פה אפילו גני ילדים שעד היום בגלל בעיות היסטוריות נחשבים לגנים עירוניים ויש להם אותיות, כפי שקוראים לזה. מהיום שאני כאן, אני לא נותן יותר. לצורך העניין – יש בניינים של עיריית תל-אביב שמשמשים את החינוך העצמאי בדרך כזאת או אחרת. יש בתי ספר שהם בתי ספר של העירייה ובדרך כזאת או אחרת, מסיבות כאלה עברו בכל זאת לחינוך מוכר ולא רשמי. בדרך לוד (בית ספר שבזמנו היו לנו ויכוחים עליו, שבסוף היה גם לכם וגם לחבריה של לוברט) בית ספר תשב"ר (תינוקות של בית רבן), בדרך ההגנה.

הרב נתן אלנתן:

תשב"ר – זו לא דוגמה ממש טובה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

יש גם וגם וגם. אין דבר מחייב במונח הזה את העירייה. אבל במקומות שבהם ילדים נשארו בחוץ, עיריית תל-אביב בדרך כזאת או אחרת התגייסה, בין אם בדרך כזאת או בדרך אחרת, ובמבנים של עיריית תל-אביב נמצאים בתי ספר, כמו גם הבנין ברח' מונטיפיורי.

הרב נתן אלנתן:

אני חושב שהאמירה שלך היא קצת מתעלמת מהמציאות. עם כל הכבוד, הילדים האלה הם ילדים תל-אביביים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אף אחד לא מתוכח.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

17

הרב נתן אלנתן:

זרם שלא רשמי זה זרם, לא זרם פרטי, זה זרם שמדינת ישראל מכירה בו כחלק מהזרמים שיש.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

יש בעיר תל-אביב יפו ויכוח, אני מנסה להסביר את העניין.

הרב נתן אלנתן:

אבל עדין העירייה חיבת להקצות קרקע.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

לא חייבת.

הרב נתן אלנתן:

חיבת להקצות קרקע. הרבה מאוד מבתי הספר נבנו בתקציב שמשרד החינוך הקצה לרשתות שהעבירו לעיריית תל-אביב. זה לא בדיוק,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כאן נכנס עניין ערכי. אני, רון חולדאי, חושב שבמדינת ישראל היה צריך להיות חינוך ממלכתי לכול. חינוך ממלכתי היה צריך להיות אחר ממה שקורה היום. את החינוך הממלכתי מנסים לפרק גם חרדים וגם חילוניים. כי כשקבוצת הורים מקימה בית ספר אנתרופוסופי או מונטסורי או למנהיגות או בית ספר דמוקרטי או בית ספר כזה, והיא מחליטה מי המורים, מי המנהל, מי הילדים וכן הלאה – אני מתנגד לדבר הזה כהשקפת עולם. אני עושה הכול בידי. לפעמים המערכת במדינת ישראל בחוק כזה או אחר, כשמופיע כתוצאה מקונוקטורה פוליטית ודיעות פוליטיות משנה ועושה חוק, כמו חוק נהרי שהיה ובוטל או חוקים כאלה ואחרים שמופיעים. אני לא אדון לעצמי. אני מכבד את החוק. לפעמים אני נמצא במצב שבית ספר נמצא במערכת משפטית מולי ואני מפסיד, כמו שקרה לי עם "פתוחי החותם", שקשור בש"ס. הדבר הזה הוא מאבק ערכי, קיים פוליטי בחברה הישראלית שאנחנו חלק ממנה ואין עליה. ובדברים כאלה מדרך הטבע בגלל זה, באמת, אין פה מצב שאתה יכול להגיד - זה ככה. זה גם ככה ויש גם ככה, ויש גם ככה.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

הערה אחת לאלי – אני רוצה שתשמור בהחלטה את האופציה להוציא את בית ספר "יחד" להקצאה לחמש שנים ולא בשנה מתחלפת. לפרסם את זה, שיתמודדו מי שרוצה ולהחליט.

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

18

מר אלי לוי:

חמש שנים ברצף ולא שנה מתחדשת?

גב' מיטל להבי:

כן, גם שיפורסם ושיתמודדו, אתה צודק.

מר אלי לוי:

אבל פרסמנו.

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

ההגינות אומרת כזה דבר - יש עוד גופים שרוצים להתמודד על בית הספר. סתם לדוגמה, נניח האנתרופוסופי הזה – אני מוכן שתהיה התמודדות מסודרת, בסדר אלי?

מר גל שרעבי:

ואז תתחיל לחשוב לתת לעוד זרמים ולעוד חגיגות?

מר אלי לוי:

אני פרסמתי פעמיים בעיתון את המודעה הזאת של התקופה של החמש שנים שמתחדשת. אנחנו עכשיו נמצאים בהנהלת העירייה ומביאים את זה כבר לועדת הקצאות מועצה.

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

האם כל אחד יכל להתמודד?

מר אלי לוי:

כל אחד יכול היה לפנות.

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

ההתמודדות היתה מסודרת? זה מה שחשוב.

מר אלי לוי:

מסודר מאד.

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

19

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

ולא פנו?

מר אלי לוי:

לא. עם שני פרסומים בעיתון, שתי מודעות בעיתון.

עו"ד עוזי סלמן:

זה גם פתוח להתנגדויות.

מר אלי לוי:

והיה פתוח להתנגדויות.

עו"ד עוזי סלמן:

זה הליך שפתוח להתנגדויות.

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

אני רוצה שזה יהיה פתוח, זה הכול.

גב' דפנה לב:

העירייה פרסמה פרסום ראשון.

מר אלי לוי:

חבריה, להבין, להבדיל מעיריות אחרות, אנחנו מפרסמים רק בעיתונים ראשיים.

גב' מיטל להבי:

אבל עוד לא שמענו התנגדויות. מה שכתוב פה – "העירייה פרסמה פרסום ראשון ל-60 יום בתאריך 7.3, זאת אומרת ש-60 יום ועד ה-7 למאי עוד אפשר להגיש. ואח"כ ב-5.5 היא תפרסם פרסום שני להתנגדויות במשך 45 יום.

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

מיטל, אין בעיה, בסדר.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

20

מר אלי לוי:

ההתנגדויות הם בשלב הראשון. יהיו התנגדויות, אנחנו נבוא אתם למועצה.

מר אסף זמיר:

אני רוצה לומר משהו; בית הספר הזה קיים הרבה שנים בתל-אביב, במדיניות שלנו, כפי שאני הבנתי אותה ותקנו אותי אם אני טועה, שהסיבה שאנחנו ממשיכים להקצות למוסדות כאלה, למרות שכותרת זאת לא המדיניות שלנו, היא העובדה שאנחנו לא רטרואקטיבית נפסיק לתת למי שקיבל בעבר,

גב' מיטל להבי:

אבל הוא קיבל, הם באים מ"שפע טל", הם באים ממקום פרטי.

מר אסף זמיר:

ולכן אני לא מסכים עם התשובה, שאומרת - אני פותח את זה עכשיו – ומי שרוצה יכול לגשת, כי זאת אמירה שהיא שונה מהמדיניות שלנו היום ואני לא חושב שהיא נכונה.

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

אסף, אני אתן לך את הניואנס; מה שאני אומר הוא כזה דבר - כאשר תשב ועדת ההקצאות, הלוא זו ועדת ההקצאות שהיא ועדה פקידותית. בין השאר יעלה בפניה גוף שיגיד – אני חדש, רוצה להקים בית ספר 1,2,3, אני גוף חרדי חדש רוצה בית ספר ואת בית ספר יחד שנמצא כאן הרבה מאד שנים ורוצה. והועדה תיקח בחשבון את כל מה שאמרת. אבל מה שחשוב הוא שמבחינת הנראות הציבורית, מבחינת התהליך – יהיה תהליך נכון, פתוח, שקוף. הכול יכול להיות, אף אחד לא יודע מה יהיה. הכול יהיה פתוח ושקוף.

גב' מיטל להבי:

שתי הערות לתהליך:

- אני חושבת שלהקצות לשנה כל פעם לא נותן לבית ספר יסודות איתנים ואני חושבת שהרעיון שלך, של חמש שנים, הוא רעיון יותר נכון. כי אם בית ספר עובר ועושה את כל המאמץ לעבור שזה יהיה לחמש שנים. זה דבר ראשון.
- הערה אליך אסף – זה שהם באים משטח פרטי. כל מה שהסביר לי בתחילת השיחה אלי לוי, זה שהחברה האלה עזבו עכשיו נכס פרטי, שהשכירו מיזם פרטי והם עוברים לנכס עירוני. זה בדיוק כמו כל בית ספר אחר – חילוני, מוכר שאינו רשמי, שיושב בנכס פרטי.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

21

מר אלי לוי:

הם כבר יושבים שם שנתיים. הרי אצלנו שנה ועוד שנה. גם בהיסטוריה זה יושב הרבה שנים וגם נתנו לו קרקע, זה ההבדל.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

וגם הוא קיבל קרקע וביטלנו לו.

מר אלי לוי:

ובטלנו לו את הקרקע.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

ביטלנו קרקע – זה גם נתון.

גב' מיטל להבי:

למרכז חינוך תורני, בטלת את הקרקע, שזה כנראה,

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

זה בית ספר "יחד". זה אותו בית ספר.

מר אלי לוי:

זה אותו בית ספר. עשינו רק הפרדה בין גני הילדים לבין בית הספר.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

יש כאן סיפור ארוך, זה לא סתם, מישהו צץ וקיבל בית ספר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

חבריה, תראו - כולם דיברו דיברו דיברו, אבל אף אחד לא אמר מה הוא חושב שצריך לעשות. למה? - כי לאף אחד מכם אין פתרון. מה לעשות עם בית ספר שקיים פה עם כמה מאות ילדים שכרגע נמצא במבנה של עיריית תל-אביב. אז אם יש כאן מישהו שחושב ויש לו הצעה, איך להוציא את בית הספר ומה לעשות עם הילדים – שיקום ויגיד. ואת זה אף אחד כאן לא עשה. למה הוא לא עשה? – כי אין לו פתרון. בית הספר קיים ואיך אמר אלנתן? – אני לא אשאיר את הילדים ברחוב, בסוף אני לא אשאיר ילדים ברחוב.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

22

בית הספר כבר קיים שנתיים שם, במקום הזה, מאוגוסט. ועכשיו אנחנו נדרשים להאריך את תקופת השהות שלו כי אין לנו פתרון אחר. זה כל הסיפור. זה לא אופציות שמתגלגלות ברחוב, אפשר שעכשיו כל אחד יתן את כל השקפת עולמו ובסוף הוא נדרש להתעסק עם כאן ועכשיו ועם המציאות הקימת. זאת המציאות, כי גם הוא צודק.

גב' מיטל להבי:

אני רוצה להציע פתרון.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בבקשה.

גב' מיטל להבי:

חלקיק של פתרון. קודם כל אני מסכימה אתך, אדוני ראש העיר, אי אפשר להוציא מוסד מתפקד ובטח של ילדינו- ילדי העיר,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תני לי את החלקיק.

גב' מיטל להבי:

באותם מוסדות שבהם הרוב הוא לא שלנו, כמו מה שהזכיר המנכ"ל, ביצחק אלחנן - אנחנו צריכים לעשות סדר, לתלות את שלנו במוסדות הקיימים האחרים, כמו מה שאנחנו נותנים עכשיו ולפנות קצת מוסדות לטובת ילדי העיר.

הרב נתן אלנתן:

זה בית ספר שקיים עוד לפני שנולדת.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בית הספר במקום ההוא, אנחנו עושים כל דבר שיש ביכולתנו להעביר אותו לבני ברק. חלק מחוסר יכולתנו לעשות את זה, היה כתוצאה מהעובדה של התנגדויות בסיפור של הבניין, המגדל שם.

אנחנו עדין מתעסקים בזה ורק לפני יומיים היה בפגישה ביני ובין המנכ"ל- איך אנחנו מגיעים למציאות עם ראש עיריית בני ברק, לקנות את בית הספר הזה בבני ברק. מרבית התלמידים הם מבני ברק, אבל בית הספר הזה קיים, לפני שנולדו פה מרבית האנשים שנמצאים בחדר הזה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

23

הצורך שלנו, דרך אגב, נובע מהעובדה שאנחנו צריכים לפתוח את הדרך ולישר את יצחק אלחנן, צורך אורבני. לא מפני שאנחנו צריכים את הבניין. יש לנו שטחים ואנחנו נבנה בית ספר בנווה צדק, לכשנזדקק לזה. אבל לצורך העניין בתל-אביב ישנם עוד בתי הספר שמגיעים מכל מיני מקומות, אז לאט לאט דברים מסתדרים.

מר יהודה המאירי:

הצעת ההחלטה יש גם את סעיף 2, שאומר: העירייה רשאית לפנות אותם. זה מתייחס להתראה מראש בתנאים מסוימים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כן, זה מופיע, זה ברור.

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

כל ההסכמים הם כאלה.

מר אלי לוי:

נכון, תמיד, בכל ההסכמים שלנו יש 30 יום התראה של פינוי. בבתי ספר זה שנה מראש, כי אתה לא יכול להפסיק שנת לימודים באמצע.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הדבר הזה קיים כל הזמן בסעיפים שלנו, כתוצאה מניסיון עבר מאד בעייתי.

מר אלי לוי:

הנושא הבא – **הקצאות למינהל החינוך לעירייה ברח' ואלין מס' 4**. אנחנו מקצים מגרש בכפר שלם. אנחנו מקצים מגרש להקמת שטח גני ילדים בין שתי כיתות.

הרב נתן אלנתן:

למה רק 2?

מר אלי לוי:

בגלל גודל המגרש והצורך שם.

הרב נתן אלנתן:

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

24

דובר על הצפפה ובנייה של יותר כיתות. יש פה בהמשך על מגרש של 1.1 דונם, מקימים 5 גנים. אז אפשר להקים. אז פה על מגרש של דונם מקימים רק 2?

גב' מיטל להבי:

זה גם שנתיים שכתוב ב-3-4 קומות, שזה לא מובן.

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

אבל אנחנו מקימים מה שצריך. אני לא עכשיו אומר – יש לי מגרש, אני אקים מה שאני יכול ואני אשאיר אותו ריק.

מר אלי לוי:

אנחנו מקימים מה שצריך עכשיו. איך שם צורך בעשר כיתות.

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

זה עולה כסף לבנות, זה לא חינם. אנחנו גם מקבלים את זה ממשרד החינוך.

הרב נתן אלנתן:

אז תצמצם מקומות, תבנה פחות מקומות. אתה בונה היום ב-שנתיים-שלוש האחרונות, איזה מאה כיתות גן.

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

איפה שצריך.

הרב נתן אלנתן:

תמיד דברנו על זה ש"מבזבזים" מגרשים ציבוריים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הוא צודק וזה מה שאנחנו עושים.

הרב נתן אלנתן:

אבל פה שהולכים ובונים שתי כיתות גן על מגרש. זה מה שהיה בעבר, חוזרים לאותו,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

25

לא, לא, זה לא העניין. השאלה היא – הגן שאני בונה הוא גן דו קומתי או שתי כיתות גן שתופסות את כל הדונם. זו השאלה האמיתית. ואם אני בונה שני גנים בשתי קומות, למרות שזה דונם, כדי שבעתיד ניתן יהיה לבנות עוד שני גנים בשתי קומות או לבנות על הגן, אבל לבנות על גג, אתה יודע שיש לנו בעיה עם העניין.

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

גם לבנות ליד – זה קשה. ראינו את זה במקומות אחרים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

על יד זה יותר קל, על יד – כבר בנינו.

הרב נתן אלנתן:

התשובה שפה כתוב, בדף הבא כתוב שזה על שתי קומות. פה לא כתוב – זאת אומרת שעל קומה אחת. זה פשוט שמבזבזים את השטח. צריך לבדוק את זה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אל תגיד לא, לפני שיגידו שמה שאתה אומר – זה כן.

הרב נתן אלנתן:

אני כבר העליתי את השאלה הזאת כבר בדיון אחר בוועדת המכרזים.

גב' דפנה לב:

צריך לבדוק את זה.

מר אלי לוי:

יש פה הקצאה של גן ושתי כיתות – דונם כמעט. והשאלה אם אנחנו בונים את שתי הכיתות – אחת ליד השני, או האחד מעל לשני.

מר ערן אברהמי:

האחד ליד השני.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

26

למה?

מר ערן אברהמי:

שתי כיתות – האחד מעל לשניה?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כן.

מר ערן אברהמי:

ולמטה שתי חצרות?

גב' דפנה לב:

אבל זה לא זה העניין. העניין הוא שלדעתי אין צורך, אבל אנחנו נבדוק את זה עוד פעם. אין צורך ביותר משתי כיתות שם.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אם זה באיזור שיש הרבה קרקע חומה, אז לפעמים אפשר. צריך להסתכל. ויש איזורים שיש הרבה לקרקע חומה.

מר אסף זמיר:

אין איזה שאיפה לבנות כיתות אחת על השניה במקומות שבהם יש רווחה של שטחים כאלה. כפר שלם זה לא מקום שאתה חייב כבר לבנות לגובה,

מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה:

איפה שאפשר, איפה שצריך ואפשר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

חבר'ה, הנושא ייבדק, אם אפשר עוד פעם. הלאה.

מר אלי לוי:

המגרש הבא הוא ברח' בצרון מס' 6, אנחנו מקימים שם גן ילדים בין שלוש כיתות, מגוון.

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

27

השטח הבא הוא ברמת אביב ב', ברח' צ'רטוק מס' 6.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

איזה רחוב?

מר אלי לוי:

צ'רטוק.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

צ'רטוק?

מר אלי לוי:

יש כזה ברמת אביב ב'.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בסה"כ לא שמעתי מעולם את שם הרחוב.

מר אלי לוי:

אנחנו פה מקימים אשכול גנים בן 5 כיתות.

המגרש הבא הוא ברח' המערכה 25, גם כן אשכול גני ילדים בן 5 כיתות.

זהו, תודה רבה.

הרב נתן אלנתן:

ככה צריך להיות, 5 כיתות.

מר ראובן לדיאנסקי:

יש ילדים לחמש כיתות. מה? תשאיר את החדרים ריקים?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

חבריה, אשכול גנים של 5 כיתות עולה יותר מאשר 5 גנים לבד.

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

28

מר אלי לוי:

נכון.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אנחנו מצאנו את זה כנכון לעשות, אנחנו עושים את זה כי זה טוב.

החלטה:

הקצאות מקרקעין מאושרות כדלהלן:

1. המשך מתן רשות שימוש ניהול והפעלה לעמותת "זכר שלמה" של בית ספר יסודי ו – 5 כיתות גן הידועים בשם "יחד" הממוקמים במבנה בן 3 קומות ששטחו כ – 1800 מ"ר וחצר ששטחה כ- 1,320 מ"ר בח"ח 94 גוש 6978 בשד' החיל 8 (פינת יגאל אלון), שכונת יד אליהו, ללא תמורה ל – 5 תקופות של שנה המתחדשת מידי שנה משנת הלימודים תשע"ה.

2. מתן רשות שימוש והפעלה לעמותת איל"ן למועדונית ב – 2 כיתות של גן ילדים "און" בחלקה 562 בגוש 6637 ברחוב מטודלה 8, ללא תמורה לתקופה של 3 שנים עם אופציית הארכה בשנתיים נוספות מיום אישור המועצה.

3. מתן רשות שימוש ניהול והפעלה לעמותת "אילן" של מועדונית בכיתה של בית ספר "און" בחלקה 429 בגוש 6624 ברחוב צה"ל 16 ללא תמורה, לתקופה של 3 שנים עם אופציית הארכה בשנתיים נוספות, מיום אישור המועצה.

4. המשך מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה לעמותת "לשובע" באולם ששטחו כ – 203 מ"ר הממוקם בקומת הקרקע של מבנה הידוע כחלקה 12 בגוש 7075 ברחוב הפיקוס 22-24 של בית נוער בסיכון, ללא תמורה, לתקופה של 5 שנים חסר יום, עם סיום ההקצאה הנוכחית ביום 20/6/2014.

5. הקצאת שטח לגן ילדים ברחוב ואלין 4 – כפר שלם. הנושא יבדק שנית על ידי מינהל החינוך.

6. הקצאת שטח לגן ילדים ברחוב ביצרון 6.

7. הקצאת שטח לגן ילדים בן 5 כיתות ברמת אביב ברחוב צ'רטוק 6.

8. הקצאת שטח לאשכול גני ילדים בשכונת יד אליהו ברחוב המערכה 25.

7. הטמעת גישת השוויון המגדרי קידום מעמד האשה ומגדר -

תוצאות ואתגרים

הצגת הדברים מלווה במצגת

הגב' רות סופר:

צהריים טובים, או ערב טוב לכולכם.

הפרזנטציה שלנו תעסוק ברובה למעשה בשינוי של תפיסת הנושא ולזה אנחנו נקדיש את מירב הפרזנטציה. אנחנו נדבר על נושא של חדשנות סביב יעד שנקרא "Fair Shared City" ונסיים בעצם בשיטת עבודה חדשה שהיא שיטת ההטמעה הפרקטית של השוויון המגדרי.

למי שלא מכיר, שמי רותי סופר, אני מנהלת תחום משאבי קהילה במנהל שירותים חברתיים ובנוסף לכך אני יועצת מעמד האישה. לצידי אור סרי, שהיא רכזת תוכן והטמעה ביחידה למעמד האישה.

הנושא של מעמד האישה הוא בעצם פועל יוצא של חוק במדינת ישראל שעל פיו כל רשות מחויבת למנות יועצת למעמד האישה, ואני יועצתו של רון חולדאי, ויחד אנחנו צועדים.

במדינת ישראל בהקשר לנושא שהתפקיד הוא תחת חוק יש חקיקה מאוד ענפה בכל מה שקשור למתן שוויון, ושוויון זכויות לנשים. במציאות אנחנו רואים שהחקיקה איננה מספקת ובסופו של דבר המדינה עושה גם הרבה בדיקה של הנושא הזה, יוצאים סקרים, דוח שנתון סטטיסטי. עכשיו יצא, זה עתה, דוח של מבקר המדינה, דוח ביקורת על ייצוג נשים ותפקידים הבכירים בשירות הציבורי. התמונה היא גרועה מאוד. ולכן, בעצם יש לנו אתגר מאוד גדול, שקודם כל לשנות את תפיסת העבודה. ואנחנו באמת לוקחים את כל הנושא כולו ממקום של קידום מעמד האישה, לבעצם קידום של שוויון מגדרי, וזה היעד החדש שאנחנו עומדים בו. והסיבה היא שקודם כל בכל העשייה בנושא של נשים שהיתה ברובה עד עכשיו, אנחנו לא רואים ורואים תוצאות מספיק טובות. זאת אומרת שעצם ההבנה שיש אי שוויון אבל את הפעולות אנחנו עושים לקידום מעמד האישה ומייצרים קורסים וסדנאות לנשים, זה בעצם איזה שהיא הנצחה של המצב הקיים. מה שבעצם אמרנו עד עכשיו: האחריות היא של הנשים - תלמדו, תתקדמו, תתגברו על מחסומים, אבל זה לא מספיק. משום שבעצם הבעיה היא בנושא שאי שוויון מגדרי, הוא אחריות של החברה כולה - גם של גברים וגם של נשים. וכבר אמרו מלומדים ומלומדות ממני שבעצם כשיש שוויון הגברים והנשים ייהנו ממנו בצורה שווה. וזה תפיסה שנקראת היום תפיסה של "גינדר מיינסטרים" והיא

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

30

הולכת ורווחת. כאשר אני נחשפתי לשיטה הזאת, הבנתי שאנחנו צריכים לשנות. אז איך אנחנו בעצם עושים את זה? קודם כל, הצבנו לעצמנו חזון חדש וחדשני שנקרא "Fair Shared City" אנחנו דנו על זה ודיברנו על זה הרבה בכנס שעשינו, שנקרא כנס עיר ומגדר ולמעשה, מה ש"Fair Shared City" אומר, זה שאותה סיטי, אותה עיר, היא עיר שמתקיים בה שיוויון מגדרי, שמגדר איננו מגזר. זאת אומרת מגדר שותפים בו גברים ונשים ביחד, כשבעצם יש צרכים שונים ומגוונים וגם יכולות מגוונות לגברים ונשים - אז בוא נעשה את הדבר ביחד. אנחנו רוצים שהמגדר ישתלב בחיי יום יום בעיר. אנחנו מדברים על שיוויון מגדרי כחלק ממדיניות עירונית ומדברים על כך ומדברות על כך שבתכנון ובניהול העיר נלקחים בחשבון צרכים של נשים וגברים ביחד ומתוקף ההסתכלות הזאת אל חזון חדש כי אנחנו מציעות ומציעים שתל אביב היא תהיה "Fair Shared City". דרך אגב, יש על זה בכתובים מאמרים וספרים שנכתבו. נכתבו בעיקר על הנושא של התכנון ואנחנו נרחיב את זה ממש לכל תחומי החיים.

שיטת העבודה שנגזרת מזה היא בעצם הטמעה של פרקטיקה, של פתרונות. אתם דיברתם קודם על נושא שצריך למצוא לו פתרון, והשיטה הזאת בעצם מביאה פתרונות מעשיים ופרקטיים להגברת השיוויון בעיר, בתוך העירייה ובקהילה.

הכל מתחיל במדיניות ובשנתיים האחרונות הכנסנו את הנושא שתכנית העבודה המגדרית נכנסת לתוך תכניות העירייה השנתיות, היא מוצגת על ידי מנכ"ל העירייה, וברגע שהנושא נכנס כמדיניות ולא כאיזה פעילות איזוטרית של נשים בלבד, בעצם יש פה התגייסות של כל ההון האנושי של העירייה לעשות עשייה כדי שבסופו של דבר נגיע ל"Fair Shared City" והתוצאות המצופות שבעצם הציבור, תושבי ותושבות העיר, יראו איזה שהוא שינוי פרקטי, מוחשי. נפסיק לשים את הנושא של מגדר באיזה שהן תיאוריות ופילוסופיות אבל נביא לטובת התושבות והתושבים שינוי מוחשי, וזה בעצם מה שיוצא. זאת אומרת, אם אנחנו לוקחים תחום מסוים, למשל חינוך, ואנחנו עושים איזה שהוא תהליך של הטמעה, בסופו של דבר האימהות והאבות שמגיעים לגן הילדים, ששם מתחיל החינוך הם בעצם מקבלים שירות שהוא הרבה יותר שוויוני. כל המחקרים מוכיחים שההבניה החברתית של תפיסה של ילדים וילדות - בגיל 3, 3 וחצי, ילדים וילדות מבינים שיש ילדים וילדות ומ-3 וחצי ועד 4 מתחילה ההבניה של תפיסה חברתית. ואם הילד והילדה שמגיעים לגן, יש פינה של רופא ואחות, אז כבר בשלב המוקדם הילדה מבינה שהדרך סלולה לה להיות אחות והילד מבין שהוא יהיה רופא. וברגע שאנחנו עושים שינוי תודעתי בקרב ההון האנושי שלנו שבמקרה הזה זה סייעות בגני ילדים- אנחנו רואים תוצאות בגן. הפעילות הזאת עברה דרך מנהל החינוך מבחן של בקרה והערכה, ראינו תוצאות, הן בשינוי העמדות של הסייעות והן אחר כך שינויים מובנים בגן, ובצורה כזאת בעצם אנחנו מוסיפים לכל הרפרטואר של השירותים של העירייה את השירות המגדרי, והוא גם השירות המניעתי.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

31

אנחנו בעידן שאנחנו בעצם מתחילים תהליכי הטמעה מגדרית חדשנית בתהליכי תכנון אורבאני ופה אני שמחה מאוד על תפיסה של גבי כיושבת ראש הוועדה, שדרך אגב הוועדה מורכבת מגברים ונשים, בעצם להיכנס כנבחרת ציבור עם תפיסה מאוד מגובשת ונחרצת בעניין. אנחנו לומדים את הנושא מכל מיני מקומות, אתם רואים פה נוהל מעיריית וינה, שבעצם מחייב את יחידות התכנון האורבאני, לקחת בחשבון אלמנטים של צרכים דיפרנציאליים של גברים ונשים כבר בשלבים של תכנון עיר. והדבר הזה עובד. ואת השינוי הזה יכול להרגיש כל תושב וכל תושבת ובעצם לקבל שביעות רצון הרבה יותר גדולה בעצם מהעירייה. ואנחנו דנו ולמדנו את הנושא בכנס עיר ומגדר, למחרת אנחנו יזמנו סדנא לחבריה שהם בתכנון העירוני, שלמדו את הנושא וכרגע אנחנו בשלבים של תהליך הטמעה מתוכנן ומגובה בנהלים עם צוות היחידה לתכנון אסטרטגי.

מר ראובן לדיאנסקי:

אולי תתני דוגמא קצרה לגבי שינוי,

גב' גבי לסקי:

אני אתן דוגמא.

הגב' רות סופר:

את רוצה לתת דוגמא עכשיו?

גב' גבי לסקי:

כן. תראה, אחת הדוגמאות באמת שאני הכי אוהבת לדבר עליהם זו הדוגמא של התל-אופן, שזה באמת מפעל עירוני מקסים, אבל מה? מי שחשב על המפעל הזה לקח בחשבון את הצרכים שלך, של גבר שהוא,

מר ראובן לדיאנסקי:

"מטר שבעים בסך-הכל".

הגב' גבי לסקי:

בסדר, זה יותר מאשר אישה ממוצעת. של גבר שהוא חזק וגבוה, אז התל-אופן, האופניים שנבחרו זה אופניים כבדים וגבוהים, הרמה לא מספיק נמוכה, היום מישהי אמרה לי שהיא לא יכולה לקחת את זה כי היתה לה חצאית, זה גם כולל אוכלוסיה של דתיות, למשל. זאת אומרת, זה מה

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

32

שמקסים בזה. וזה לא רק נשים, יש גם גברים נמוכים יותר, שהם גם צריכים את האופניים. אבל אם היתה חשיבה, הטמעה של חשיבה מגדרית,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אבל אם לקחתי את זה מארץ ושם יש את החוברת, אז יצאתי מנקודת הנחה שהם כבר חשבו מראש.

הגב' גבי לסקי:

לא, אז אנחנו תמיד צריכים לחשוב. תראה, אתה יודע מה? כנראה שהנשים בוינה הם יותר גבוהות מפה כנראה.

הגב' רות סופר:

אנחנו גם בזה נטפל גבי.

הגב' גבי לסקי:

בוודאי. אז זה למשל אחת הדוגמאות. דוגמא נוספת - מי עושה שימוש יותר בגינות הציבוריות. לרוב זה נשים, מטפלות וכו'. אנחנו צריכות שירותים. בגינה הציבורית אנחנו צריכות שירותים, אם אנחנו שם מספר שעות, מה לעשות? או אם אנחנו לוקחות בחשבון את הצרכים לאן האישה הממוצעת נוסעת? זה נורא דומה לתפיסה שלך שהקיבוץ בעיר. איזה מקומות אני צריכה, אני מגיעה אליהם כשאני צריכה. אז יש שוני. אז זה הנושא.

אני אמשיך כי רותי עושה את זה בצורה יותר מסודרת, אני יותר בהתלהבות, אבל מה שזה אומר: יש היום גישה בינלאומית שבאמת כשמתחילים לדבר את השפה הזאת מתחילים לקבוע תכנים ומדדים לזה ופשוט עיריית תל אביב יכולה להיות חדשנית, לא רק בישראל שזה בוודאי, אבל גם מבחינה זו שאנחנו יכולות להיות דוגמא.

הגב' רות סופר:

כן, אני אתייחס לזה.

מר יהודה המאירי:

למה לא להוציא אצלנו נוהל דומה?

גב' גבי לסקי:

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

33

זה לא רק הנוהל.

מר יהודה המאירי:

הנוהל על פיו ינהגו, אם יהיה אישור של נוהל כזה גם אצלנו.

גב' גבי לסקי:

נוהל זה רק נייר.

הגב' רות סופר:

תראה, נוהל זה רק דרך אחת להטמעה. יש שיטות נוספות ואני עוד מעט אציג איך זה הולך לקרות.

אני עוברת לדוגמא נוספת של משהו חדש, כי דרך הדוגמא אפשר באמת יותר להבין. אז אמרנו, הכל מתחיל מחינוך, אבל גם הכל מתחיל מתקציב. ואנחנו הזמנו את גילצר, שנענה בצורה נפלאה לאתגר ולמדנו שיטה הפעם דווקא ממדינת ברלין, שפיתחו אותה אנשים וגברים ביחד, והשיטה הזאת היא מאוד פשוטה. זה מחוז ברלין. ואז בעצם השיטה היא מאוד פשוטה. עושים איזה שהיא בדיקה וניתוח של התקציב המגדרי, מרכז אדווה מלווה אותנו בזה, ובעצם בודקים את ניצול התקציב בהתאם למשתמשות ומשתמשים. ומפה נעשה ניתוח ואיזה שהיא למידה. אנחנו כפילוט לקחנו את אגף קהילה נוער וספורט, אנחנו עושים פילוט על שלושה מרכזים, שלושה מרכזי ספורט ועל מנ"ש, זה מרכז נוער שכונתי. עכשיו פה קורה דבר מאוד מעניין. מתוך העיסוק בנושא של תקציב והחלוקה שלו והשיח על העניין הזה עם אנשי המקצוע שלכם, אנחנו פתאום מגיעים לאיזה שהוא שינוי, שהוא שינוי איכותי, ואני אסביר; במרכזי נוער שכונתיים יש פחות או יותר שיוויון, 50% נערות ו- 50% נערים. אבל אנחנו קוראים לחבריה שלכם מהחינוך ואומרים להם - רגע, בואו נראה את המצב, בואו תגידו לנו איך אתם משתמשים בתקציב ואז בעצם עולה דרישה מקצועית, בואו חלק מהפעילויות שלנו במרכזים האלה נקדיש בצורה שיטתית לשיחות עם הנערות והנערים על נושא של כבוד הדדי, על נושא של יחס, על נושא של שיוויון, וזה החלק המניעתי שצריך להיכנס, כי כולנו יודעים היום את הנושא של ניצול ופגיעות אחד בשני וחוסר כבוד. וזה הדבר היפה, שמתוך עיסוק בתקציבים, אז במקום שירוצו למשרד יועצת מעמד האישה בבניין 'אלקטרה', כי החבריה של המרכזים היו באים אלי, אנחנו רוצים תקציב לכך ולכך- אז בדיוק ההיפך! לא נשנה את הדבר הזה אלא נשנה את דרך ההסתכלות שלנו לתקציבים ואנחנו נמצא בעצמנו את התקציבים לעשות את זה. וזה השינוי המערכתי. זאת אומרת במקום להאשים את חוסר השיוויון ובמקום להאשים את זה שלא נוקטים בחינוך לשיוויון מגדרי, נעשה את זה, כי אנחנו אנשי המקצוע עברנו איזה שהוא שינוי תודעתי. וזה הדבר שאני כל כך מתלהבת ממנו ואני

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

34

רואה שאני מצליחה להלהיב גם אתכם, כי רק בצורה של שינוי תודעתי של אנשי המקצוע שלנו, והיחידות שלנו, בסופו של דבר, הדבר יקרה.

אנחנו בעצם מציגים בפניכם את השיטה החדשנית והמהפכנית שהיא פשוט מדגימה בשקף אחד שעל מנת ליצור את ההטמעה אנחנו בונים מעין מפה של כל הנושאים שאנחנו נהיה מעורבים ונשפיע, וזה כולל באמת מה שציינתי, חינוך, קהילה, ספורט והנושא של ההון האנושי, אני אוסיף לזה גם את נושא התחבורה, אפילו הנושא של תיירות. אני אתמול ישבתי בפגישה ביעיר עולם עם התיירות ואנחנו הולכים לעשות סדנא בנושא הזה גם בתוך התיירות, כי יש תיירות גם בנושא הזה. ואם אנחנו נגביר את השיוויון בצורה מסודרת, שיטתית, אז זה עוד איזה שהוא אלמנט של עניין של סקרנות ושל המשך תודעה. אז מה בעצם העניין פה? בימים האלה אנחנו עובדות על בנייה של תכנית מאוד מסודרת שנקראת "Fair-Share city". אין לנו עוד שם עברי, אבל אתם מוזמנים להמליץ.

הגב' גבי לסקי:

אנחנו מקבלות המלצות בחום.

הגב' רות סופר:

אז קודם כל אנחנו נציב מדדי שיוויון, אנחנו בונות מערכי הטמעה בצוותים המקצועיים, כל צוות לפי הנושא שלו. נפתח ניטור, פיתוח, מעקב. אפרופו מדד, אנחנו רוצות להיכנס, ויש היום מדדים בינלאומיים כמו GDI שזה gender development index ועל ידי הכניסה לזה גם נוכל בעצם לחשוף את ההתפתחות השוויונית בתל אביב יפו בכל העולם מינימום ובעצם לבדוק את עצמנו, כי מה שלא מנוהל ומה שלא נמדד, לא קורה שום דבר.

לסיום אני אביא עוד דוגמא ממה שעשינו עד עכשיו, וקיבלנו על עצמנו החלטה שכדי שתהיה עיר שיוויונית אנחנו צריכים וצריכות להיות עירייה שהיא תהיה מעסיקה שיוויונית. ופה יש המון עשייה שאתם יותר חשופים לה, שבעזרת כל מיני תהליכים והטמעות ואבי פרץ - אין עליו, בעצם הצגנו תוצאות של קו מגמה עולה הן בדרג של מנהלי ומנהלות מחלקות והן בדרג של הגברת שיעור נשים בקרב מנהלי אגפים ומעלה, השקף של פורום מנכ"ל לא יוצג כי עוד יש לנו הרבה עבודה לעשות בו, וזה יקרה. ויש לנו עוד תוצאה מאוד מעניינת, משאבי אנוש כתפיסת עולם, כהטמעה יחד איתם פיתחנו את הנושא של כיתת לימודי מגדר לתואר שני וכיום הסטודנטיות בעצם מפיקות פרקטיקומים שמתבצעים בתוך העירייה ממש, והדבר מהדהד ויש פה בעצם הכנסה של כל התפיסה והאקדמיה אל ההון האנושי שלנו.

זה נוהל שהוא כבר מוכר, הוא נאכף על ידי היועץ המשפטי. אנחנו כנראה בקרוב נעלה אותו ל- 50% ועוד כהנה וכהנה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

35

לסיום יש פה הזדמנות מאוד גדולה. אני מאוד מתלהבת מהנושא. אני חושבת שיש פה שינוי מצויין. אני חושבת שזה ממתג את תל אביב בנוסף לכל תאריה, בעיר של שיוויון ואין מישהו שיתנגד לשיוויון, ואם הוא יתנגד זה לא פוליטיקלי קורקט. וברוח הזאת אני באמת קוראת להמשך שיתופי פעולה ותודה על ההקשבה.

הגב' גבי לסקי:

אני יכולה להוסיף כמה מילים?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כן.

הגב' גבי לסקי:

קודם כל אני חייבת לומר שהגעתי לעיר ונדהמתי לגלות את העבודה המדהימה שיש בנושא נשים. יש המון דברים שרוב התושבים והתושבות בכלל לא מודעים לקיום של הדברים. ואני כאישה מודעת אז לא הייתי מודעת לחלק גדול מהדברים. אז באמת, שתדעו לכם זאת - העיר מאוד מתקדמת. אבל בדיוק כפי שמתפתחת התפיסה הפמיניסטית כמו שהגדירה רותי, גם הגיע הזמן לפתח או להתפתח גם לכיוון של ה"Fair-Share city" גם בעיריית תל אביב.

אומר רק מילה על תכנון; התכנון המודרני התחיל בערך במאה ה-18 ומאז כמעט ולא היו שינויים בתפיסה התכנונית העירונית. זה לרוב היה גברים מתכננים שתכננו לצרכים מסוימים, יציאה מהבית לעבודה, מחוץ לעיר, כל מיני דברים כאלה. והיום, עם החזרה של החשיבה הקהילתית, של החשיבה שהיום אנחנו לא מקדשים יותר את הרכב הפרטי אלא רוצים למצוא פתרונות אלטרנטיביים, אנחנו צריכים לקצר מרחקים, אנחנו רוצים לעשות תפיסה קהילתית יותר של הרוב, היא נתפסת כנשית יותר, לא בהכרח בגלל שרק נשים שותפות לזה, אז גם התפיסה התכנונית וההטמעה של הדברים צריכות להתקיים בתל אביב. לכן הנושא של התכנון המגדרי כחלק מה"Fair-Share city", גם מפתח את התודעה הנשית שלא רק אנחנו באות לעזור לעצמנו בחדרים הקטנים, לצרכים של הנשים המוחלשות, אלא כאמירה מרכזית של לאתר את הצרכים של כל הקהילות, ואתם אוהבים לקרוא לזה לקוחות בעירייה, אני לא כל כך אוהבת את זה, אבל זה שיחה אחרת, אבל לאתר את הצרכים של כל התושבים ולהטמיע אותם כחלק של השימושים או של הפתרונות העירוניים כדי שכולם יוכלו ליהנות במידה שווה מהעיר המדהימה הזאת.

אני באמת רוצה להודות למנכ"ל שפתח את דלתו ואת אוזניו, כשבאנו רותי ואני עם התלהבות יתרה לנושא הזה, ואנחנו נמצאות פה היום מציגות את החזון הזה בפני הנהלת העיר, ואני מקווה שזה רק נקודת ההתחלה ומפה אנחנו באמת מתחילות להציג, להמשיך לעבוד על התוכניות כדי שנוכל ליישם אותם ולהטמיע אותם בכל המחלקות של העיר ונהיה עוד נושא לגאווה גם בארץ,

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

36

אבל גם בחוץ לארץ, גם מבחינה בינלאומית, כמו ערים תאומות וכו'. אני חושבת שזה קפיצה אדירה של העיר ואני ממש ברוכה שאני יכולה להיות בנקודת זמן הזאת פה בעיר. ותודה לרותי ולאור.

מר דן להט:

אני רק רוצה לומר לרותי וגם לגבי – ש-א' מצד אחד זה מצחיק וחבל שב – 2014 אנחנו צריכים עדיין לדבר על שיוויון מגדרי, אבל מסתבר לצערנו הרב, שבין במודע או לא במודע הנושא הזה עדיין קיים, הרבה יותר לא במודע אני חושב, בטח באזורים שלנו, אבל הוא צריך את זה, ואני ממש אני גאה על התהליך הזה וכל הכבוד, שאפו - למנכ"ל, לרותי, גבי, כל מי שמשתתף בתהליך הזה. כל הכבוד!

מר יהודה המאירי:

גם אני חייב לציין מניסיוני גם מרשויות אחרות שהמצב בעירנו יחסית טוב בעניין הזה. אבל, לדעתי יש פה טעות מבחינת קריאת הבנת הנתונים כאשר מציגים ממוצעים. כאשר מציגים ממוצע, וברור שיש גם כאלה שהם הרבה פחות ממוצע, ובאחד הנתונים שקיבלנו בישיבות האלה, ראינו גם דירקטוריונים שאין שם, לא 40 ולא 50%. עכשיו, בנושא הזה אני מציע ללמוד ממה שהיה עכשיו נבחרת הדירקטורים ברשות החברות הממשלתיות. לקבוע מכסה, לקבוע נוהל, אגב מי שיוודע שם - אישה יכולה להתקבל לדירקטוריון חברה ממשלתית בציון יותר נמוך מגבר,

הגב' רות סופר:

כדירקטורית או כ-מה?

מר יהודה המאירי:

כדירקטוריות. עד שיושג השיוויון המגדרי. לכן אני מציע שאצלנו יהיה נוהל בנושא הזה כדוגמת הנוהל של רשות החברות הממשלתיות. ונוהל ניתן לאכיפה, אחרת אנחנו פה מדברים דברים יפים וכו', אבל כשאתה בא לבדוק נקודתית, וזה עלה אגב, גם בישיבה של הוועדה שאני יושב בה, של ייעול ושיפור השירות, שהעלו נקודות נקודתיות, שמצדיקות העדפה מתקנת. וזה הנושא השני שאני רוצה לדבר. בשביל שנוכל לדון על העדפה מתקנת, חשוב לדעת נקודתית איפה אנחנו לא טובים, איפה אנחנו טובים אנחנו יודעים.

הגב' רות סופר:

נכון. תראה, יש תהליכי הטמעה שהם באים לידי ביטוי על ידי הצבת נוהל ואכיפתו. ויש תהליכים שהם על ידי שינוי תודעתי. בתחילת הדרך, הוגשה בקשה למועצת העיר לאשר נוהל של 30% נשים

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

37

בדירקטוריונים, אחר כך העברנו ל – 40% והנוהל הזה נאכף, הוא נאכף על ידי היועץ המשפטי. והנתונים הם נכונים.

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

יש לנו 43%-45%, לפי דעתי.

הגב' רות סופר:

השלב הבא יהיה לעלות ל – 50%.

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

הגב' רות סופר:

בפועל אנחנו יותר מ- 40. הנוהל הוא מינימום 40 ובפועל לפי השקף שזה בדוק - היום אנחנו 45%. אבל זה נשים בדירקטוריונים.

מר יהודה המאירי:

עדין זה ממוצע, נכון?

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

כן, אז מקום אחד 60, מקום אחד 30.

מר יהודה המאירי:

אנחנו היום לא באים בטענות על מקומות שיש לגברים, ניח 60%. אני אומר אם יהיה מקום או שניים שיהיה גם לנשים 60%.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

המשמעות היא שיש מקומות, שלנשים יש פור.

מר מנחם ליבה - מנכ"ל העירייה:

נכון. והמשמעות, למשל, חברי מועצה.

הגב' רות סופר:

אבל ניתן לחיות עם זה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

38

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני רוצה להגיד שגם בתחום של התכנון הדברים היום יותר ויותר נכנסים בכל המהלכים התכנוניים, תיקחו את היכל התרבות למשל, ותבדקו את מספר תאי השירותים לנשים לעומת מספר תאי השירותים לגברים וכן הלאה. ותראו עוד כל מיני דברים שהם בפירוש בחינה עניינית, כאשר מצד אחד שיוויון ומצד שני צרכים מיוחדים.

הגב' אור סרי:

האמת, אני אשמח רגע להגיד על זה מילה. כשאנחנו אומרים את המילה שיוויון אין כאן כוונה ל- 50-50, הכוונה היא בדיוק להסתכל על צרכים ולתת מענה בהתאם לצרכים, הן של גברים והן של נשים.

אני חושבת שפועל יוצא של הסתכלות על הצרכים, ומתן מענה בהתאם לצרכים של גברים ושל נשים זה בעצם יכסה לנו גם את הצרכים של אוכלוסיות אחרות שמקבלות יחס מיוחד, בין אם זה אוכלוסיות רווחה כאלה ואחרות, כי ברגע שאנחנו בעצם מתייחסים לגברים ולנשים שמהווים תכל'ס כאילו 100% מהאוכלוסייה, אנחנו פותרים גם הרבה בעיות שקשורות לעוד תתי קבוצות בתוך הקבוצות האלה.

גב' רות סופר:

אני רוצה בנימה אישית קודם כל להגיד לך, גבי לסקי, תודה שאת באה עם אותה הסתכלות ערכית. ולהגיד באמת שבתחילת הדרך היתה המון המון ציניות סביב הנושא של קידום מעמד האישה, אני חושבת שהצלחנו ביחד לגבש איזה שהיא הסתכלות שהיא יותר עניינית ממקום של שיוויון, ואני אומרת לכם באמת ובתמים, שלא פעם ניגשו אלי עובדי עירייה או מנהלים ואמרו את עושה פה, למה את לא עושה לנו? אז הבנתי שיש פה איזה שהוא משהו טוב ואני לא הולכת עם זה. כי אי אפשר לעשות, אלא לעשות ביחד, משהו של שלמות, משהו של דיבור, משהו של דיאלוג וביחד לפתור את הבעיות, כי זה בסופו של דבר תהליך של פתרון בעיות ואני מאוד מאוד רוצה, למרות שזה קצת מביך, אבל באמת להודות לך רון ולך המנכ"ל מנחם, שהעבודה היא אינטגרטיבית ושהיכולת להשריש פה מדיניות אחרת היא פורצת דרך לבאמת ביצועים, שנוכל להראות את המדידות שלהם, את היעילות שלהם, ואני מאוד משוכנעת שזה יביא ליתר דיאלוג עם הציבור, כי מה לעשות? הציבור קיים וגם באמת לשיעור רצון יותר גבוה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

טוב, תודה רבה.

8. שיתוף ציבור

הצגת הדברים מלווה במצגת

מר אדי רפטוב:

הסיפור של שיתוף ציבור, התבקשתי להציג קצת מהפעילות העירונית, אני לא מציג את כל הפעילות של כל יחידות העירייה, אלא יותר סקירה ברמה הכלל עירונית, והסיבה שרשום שם דיאלוג עירייה-ציבור, זה משום שבסך הכל התפיסה העירונית אומרת, שעוד לפני שיש שיתוף בקבלת החלטות, קודם כל חשוב הדיאלוג עם התושבים, ודיאלוג הכוונה היא גם שאנחנו כעירייה מקשיבים ולא רק אומרים מה שלנו יש להגיד.

אני אתן איזה שהיא סקירה קצרה קצת על הפעילויות שלנו, אני אזרוז את זה כי נראה לי שכבר פחת הסבלנות אולי נגמר לכם. קודם כל, דבר אחד שאנחנו עושים היום ברמה עירונית זה שאנחנו מקיימים הרבה מאוד, עשרות של פרויקטים של תהליכי שיתוף ציבור בכל מיני יחידות עירוניות, חלקם מאוד קטנים בתהודה העירונית, אבל האנשים שמעורבים בהם זה הסיפור, זה המגע שלהם עם העירייה וזאת חווית השיתוף שיש להם או אין להם. כמה דוגמאות מהירות: 1. זה הנושא של מובילי קיימות שזה תושבים שפעילים בתחום הסביבה. דוגמא אחרת שזה כבר דבר יותר גדול זה כל השיתוף שנעשה בתכנית המתאר, בין באמצעות הפייסבוק ובין באמצעות מפגשים פרונטאליים. סך הכל היו מעורבים בזה סדר גודל של איזה 600-700 אנשים בתוך תוכנית המתאר.

קשישים זה, למשל, תהליך שיתוף ציבור אחר שבו קשישים אחראים לשירות שהעירייה תומכת בו אבל הם מנהלים אותו, זה אפרופו, כל מה שהוזכר פה לגבי בתי אבות וכו', זה כל התמיכה בקשישים על ידי הקהילה.

שיתוף ציבור בהכנת תכנית אב לצעירים, דוגמא אחרת יותר גדולה הפעם, יותר ממאה צעירים במספר מפגשים שהתקיימו לפלחים שונים או פילוחים שונים של אוכלוסיית הצעירים כדי לקבוע תכנית אב.

יידוע הציבור בתוכניות מצוותות - אני אתייחס לזה בהמשך, אני אזרוז.

כמה פעולות נוספות שאנחנו עושים עדיין בתחום ההטמעה, ומילה לגבי הטמעה. אחת הבעיות הכי קשות, ואני מביא את זה מהניסיון שלי כעובד קהילתי במשך לא מעט שנים בעירייה, זה שכעובד קהילתי מאוד רצינו לקדם תהליכי שיתוף ציבור, אבל כשהגעתי לדרג הפקידותי המקצועי הבכיר, לא כל כך הבינו מה אתה רוצה, ומה זה קשור לעירייה ולמה זה לא בעצם נגד העירייה. כל התהליך שאנחנו עושים בהטמעה הוא בעצם לשנות את התפיסה של מנהלים בעירייה לגבי

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

40

החשיבות של שיתוף ציבור, לא רק בהיבט האידיאולוגי, דווקא גם בהיבט הפרקטי כדי שהעירייה תשיג יותר גם מהפעולות שלנו לתושבים. רק כדוגמא, השנה עשינו הכשרה למשל לרשות לאיכות הסביבה, לתאגידים העירוניים, למנכ"לים של התאגידים העירוניים שבעצם מבצעים הרבה מאוד עבודה בממשק מול הציבור והם לא תמיד מיושרי קו איתנו כעירייה, בתרבות של שיתוף ציבור, לאכיפת, קידום נוער וכו' וכו' דוגמאות אחרות.

הכשרה אחת מאוד מרכזית היא הכשרה למנהלי המחלקות. אנחנו מסתכלים על מנהלי המחלקות בעירייה כשכבת מנהלים מרכזית. מתוך סך כל מנהלי המחלקות מיינו מי מהם יש סיבה שיפגוש תושב, ברמה של קבוצות אני מדבר, סך הכל 120 מנהלי מחלקות. כל קבוצה של 20 מנהלים נכנסת לתהליך הכשרה, שבגדול התפיסה שלה הוא מה עושים לפני הפגישה עם התושבים, מה עושים תוך כדי הפגישה עם התושבים והכי חשוב, הרבה פעמים את זה אנחנו שוכחים - איך חוזרים לתושבים אחרי שגמרנו לקיים איתם מפגש נפלא עם מחיאות כפיים, איך לא שוכחים אותם במהלך הדרך, כי שם בדיוק טמונות רוב האכזבות שלהם. יש גם תדריך,

מר ראובן לדיאנסקי:

אתם עושים במסגרת פנ"צ?

מר אדי רפטוב:

לא.

מר ראובן לדיאנסקי:

אתם עושים את זה עם פנ"צ?

מר אדי רפטוב:

לא.

מר ראובן לדיאנסקי:

אין חפיפה פה בפעילות.

מר אדי רפטוב:

לא, כי פנ"צ זה יותר פניות אישיות ואנחנו מחפשים את המפגש עם קהילות, עם קבוצה של הפנ"צ יודעים על הפעילות שלנו, וגם דרך אגב השתתפו במפגשים האלה, נציגה שלהם, אז במובן הזה יש תאום, אבל זה לא אותם עולמות תוכן אם כי אתה יכול גם להגיש זה חלק מהשירות.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

41

מר ראובן לדיאנסקי:

כי דיברת קודם על מנכ"לים של תאגידים עירוניים שבאים בקשר עם הציבור ולא תמיד יודעים איך להתנהג ולהתנהל ואת השפה העירונית.

מר אדי רפטוב:

אתה צודק, נכון. ולכן גם היתה שם נציגה של פנ"צ. אבל זה לא, אבל חלק מזה זה נכון, חלק מזה זה גם שירות, אתה לדעתי צודק.

גב' מיטל להבי:

אבל אני חושבת שגם בחברות העירוניות כבר הותחל להטמיע. למשל אני נתקלת באחוזות חוף ובעובדה שכשהם עושים עבודות הם כן מנהלים איזה שהוא תהליך של הידברות, מקבלים איזה שהם פניות ציבור, אפילו אם זה דיאלוג, לא בדיוק מה שאתה קורא שיתוף ציבור, אבל כן יש להם את ההקשבה.

מר אדי רפטוב:

אני חושב שיש שינוי, אני חייב להגיד שלפעמים הדיאלוג הוא לא טוב מבחינתנו כעירייה, נכון, יש שינוי,

גב' מיטל להבי:

יש מקום לשפר.

מר אדי רפטוב:

יש מקום לשפר.

סך הכל הם גם מקבלים, כל מנהל מחלקה מקבל מספר שעות יעוץ מקצועי של איש מקצוע בתחום שיתוף ציבור שמלווה אותו על תהליך של דיאלוג עם קבוצת תושבים. צריכים להבין, עבור חלק – עבור חלק לא כל - ממנהלי המחלקות קודם כל זה מתחיל מאיזה שהוא חשש מלפגוש תושבים כי "עליהם" עלי והם יגידו לי דברים שלא קשורים לתחום שלי, אז מה אני אמור לעשות עם זה. אנחנו מטפלים בכל הדברים האלה.

אנחנו גם בודקים את שביעות הרצון שלהם מההכשרה, הם נותנים ציונים מאוד גבוהים, זה אומר שזה עונה על צורך מאוד אמיתי מבחינת מנהלי המחלקות.

מתודולוגיה זה חלק שחשוב לי להדגיש בפניהם; יש לנו כמה כלים בעירייה שהם כלים כתובים, תורה שבכתב, לגבי איך לקיים תהליכי שיתוף ציבור. אני אקדים ואני אגיד: אין בתהליכי שיתוף ציבור כלים שאומרים: תעשה ככה, תעשה ככה, תקבל ככה, אין חיה כזאת. מה שכן יש בכל

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

42

התהליכים האלה, זה בעצם אבני דרך של על מה אתה צריך להסתכל, איזה תחנות אתה צריך לעבור בתהליכי שיתוף ציבור. בכל מקרה של שיתוף ציבור התוצאה יכולה להיות שונה לגמרי, וזה לא אומר שהיא לא טובה, כי כל מקרה הוא שונה.

שלושה כלים שאני רוצה להזכיר פה שהם העיקריים, יש אחרים, אבל הם העיקריים:

1. זה המתודולוגיה העירונית לניהול פרויקטים: פרויקטי דגל, פרויקטי תשתית, זה בעצם איזה שהוא מהלך עירוני שבו עוד לפני השיתוף ציבור העירייה מנהלת בצורה יותר טובה את הפרויקטים התשתיתיים בעיקר המרכזיים. בתוך זה שזור החלק של שיתוף ציבור, ואתם יכולים לראות שאם השלבים הם יזום, קדם פרויקט וכו' וכו', שם נמצא החלק של שיתוף ציבור. מה זה בא למנוע? היו לנו לא מעט מקרים, שנעשו פרויקטים מאוד מרכזיים בעירייה וההתעמתות או ההתמודדות, איך שתוצא לקרוא לזה, בשאלת שיתוף ציבור, היתה כאשר כבר היה איזה שהוא אי שקט בקרב הציבור שמושפע מהתוכנית. מה שכבר קורה היום זה שמה שבעצם כל התהליך הזה אומר, הוא אומר לממונה על הפרויקט - פונקציה עירונית מאוד בכירה, הוא אומר: קודם כל את שאלת שיתוף הציבור תשאל ותברר בתחילת הדרך, אתה יכול לקבל כל החלטה, אבל השאלה באה בהתחלה, והשאלה נמדדת על פי כמה פרמטרים מקצועיים: אי הוא יודע, יש לו רשימה מאוד מדויקת מי הם בעלי המקצוע שהוא צריך להיעזר בהם כדי לקבל החלטה מושכלת, כי הממונה איננו בהכרח איש מקצוע בתחום הזה, זה דבר אחד.

דבר שני יש לו שמונה פרמטרים שעל פיהם הוא יכול לבחון את השאלה - האם לקיים שיתוף ציבור או לא לקיים, ואם לקיים - באיזה רמה לקיים את זה, כי בשיתוף ציבור, ואני לא נכנס לזה כאן יש רמות שונות. אז זה חלק אחד במתודולוגיה הזאת.

חלק שני שלא מופיע פה אבל חשוב להגיד אותו זה כל הנוהל של שיתוף ציבור בתכניות תב"עיות, ששם בעצם כל הקונספט אומר שעוד לפני שאתה מגיע לשלב ההתנגדויות שהוא שלב שמוגדר בחוק, תעשה גם בחינת צרכים וגם דיאלוג עם התושבים עוד לפני כן. פעם אחת זה טוב לעירייה כי העירייה רוצה לעשות ורוצה לקיים דיאלוג עם תושבים כדי להרוויח במובן הכי מקצועי, מעצם התהליך עצמו של הבינוי, של הפיתוח, ופעם שניה, אני לא יכול להגיד שזה יעלים התנגדויות, כי התנגדויות יכולות להיות גם אחרי תהליכי שיתוף, וזה בסדר. אבל זה בא לבוא ולהגיד שהדיאלוג הוא לא רק מהמקום, מהשפה של ההתנגדויות, הוא גם מהשפה שזה בשבילכם, אז בוא נבדוק מה אתם רוצים. עדיין זה אומר שהעירייה היא הריבון והיא בסוף יכולה לקבל את ההחלטות, אבל היא מקיימת דיאלוג.

הכלי השלישי שהוא מאוד מרכזי, הוא לא עוסק בקבלת החלטות, הוא עוסק ביישום העבודות. כלומר, פעם כשכבר יש החלטה לבצע עבודה כזאת או אחרת וזה נקרא קשרי קהילה בשפה המקצועית, אז בעצם כבר יש תהליך מאוד מובנה, שלב אחרי שלב, על איך אני יוצר קשר עם התושבים בביצוע העבודות. כדי להימנע ממה? להימנע ממצב שיום אחד, ותקלות קורות לנו גם היום, אבל כתפיסה השתנינו לחלוטין - להימנע ממצב שבו יום אחד, אנחנו בתוך המערכת

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

43

העירונית בתוך הקופסה השחורה, עשינו את כל התהליכים כמו שצריך והנה אנחנו מחליטים שעכשיו נכנסים לביצוע ויש מבחינת התושב יום אחד שלט, ואפילו שזה לכאורה, אולי הוא אפילו היה שמח לקבל את המוצר, הוא לא יודע למה זה קורה עכשיו, הוא קודם כל נבהל, זה לא מתואם איתו ברמה של חניית נכה וכו' וכו', אז היום זה אחרת, והיום נכנסים ויוצרים קשר עם התושבים ואתם יכולים אולי קצת לראות, שיש את המטלה ומועד הביצוע, זה מסודר מאוד בלוחות זמנים, מתי מודיעים, אם שנה מראש.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

קשה לקרוא את השקף.

מר אדי רפטוב:

יש בתוך אתר האינטרנט העירוני את כל החומרים האלה ואני אעביר קישור לכולם, כך שהם יוכלו לראות את החומרים האלה עוד היום. והם נמצאים באתר האינטרנט העירוני, הם חשופים גם לציבור.

הגב' מיטל להבי:

סליחה, יש את הנוהל המלא של התהליכים? כל מה שאתה קורה מתודולוגיה?

מר אדי רפטוב:

יש את הנוהל, אגף תב"ע מופיע באתר האינטרנט.

אני ממשיך - שיתוף ציבור וירטואלי זה משהו שאנחנו עוסקים בו הרבה מאוד בעירייה. אני כבר אומר, הוא לא בא להחליף בשום פנים ואופן את השיתוף ציבור המסורתי של הפגישה פנים אל פנים כי לזה יש ערך משל עצמו. אבל אנחנו עושים תהליכי שיתוף וירטואלי משום שעבור חלק גדול מהציבור, המחיר של להגיע למפגשים עם עובדי עירייה הוא מחיר גבוה, לא כל אחד רוצה לצאת מהבית וההתנהלות היא הרבה יותר מורכבת וכו' וכו'. זו אחת מהסיבות שוירטואלי, דרך אגב, וירטואלי הוא גם מתועד מאוד טוב אחרי זה.

כמה דוגמאות לתהליכים שאנחנו עושים; הפייסבוק, הזכרתי מקודם תכנית האב, שגם שיתוף הציבור שם נעשה גם, לא רק, גם באמצעות הפייסבוק.

תהליך אחר של שיתוף ציבור הוא קורה באמצעות "שש"ת" או 'תושבים עושים עיר'. במשך שנים בעירייה התגאינו ובצדק לדעתי, בכך ש-שש"ת זה פרויקט מאוד טוב של שיתוף ציבור, אבל בפועל היו מעורבים בו רק התושבים היותר פעילים. היום כבר מתחילת 2013 תהליך שיתוף ציבור בשיקום ושיפור תשתיות – שש"ת, נעשה באמצעות הפייסבוק. שוב אני אומר, עדיין מי שלא

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

44

מחובר לפייסבוק, או מחובר ולא רוצה, יש את הכלים הרגילים שפועלים כמו שהם פעלו קודם, אבל הרעיון הוא שתושבים יכולים וזה די יוצא דופן בטח בישראל, תושבים מקבלים את התקציב שהעירייה מקצה לשכונה המסוימת, הם אלה, הם מקבלים גם רשימה של מה אפשר לעשות במסגרת הפרויקט, על הרשימה הזאת הם יכולים להוסיף רעיונות שלהם, והם, כל אחד יכול לבחור בתוך התקציב הנתון מה ההעדפות שלו. זה הולך אחרי זה לקבלת החלטות בתוך העירייה והתושבים מקבלים תשובות. נעשו עד היום 9 תהליכים כאלה וב- 2014 מתוכננים עוד 12 כאלה. וזה משהו מאוד משמעותי. סך הכל יש לנו בכל פרויקט שש"ת כזה, בין עשרות רבות למאות תושבים שמעורבים בפייסבוק. אני אומר עוד פעם, זה לעומת חמישה, שלושה, ארבעה, שישה חברי וועד שידעו על זה קודם ואמנם זה בין עשרות למאות שמעורבות בקבלת החלטות אבל קחו בחשבון באמצעות הפייסבוק כמה אנשים נחשפים לזה, כמה אנשים ונשים נחשפים לזה, גם אם הם מחליטים לא להיות מעורבים בקבלת ההחלטה עצמה.

הדיגיטל הוא לא כלי לשיתוף ציבור אבל הוא כלי להעברת המידע. אנחנו משתמשים בו היום הרבה מאוד כדי ליידיע על תהליכי שיתוף ציבור וזה גם כלי שבאמצעותו היום אנחנו מתעדים את תהליכי השיתוף ציבור וזה גם מפורסם באתר האינטרנט העירוני. אשלח לכם כאמור קישור.

זירת התייעצות, וזה דבר אחרון שאני רוצה להראות לכם. זה כלי מאוד דרמטי בתחום של שיתוף ציבור. עשינו כאלה ארבעה. מאז"ה 9 זה אחד מהם, מרכז קהילתי רמת אביב, מרכז קהילתי דב הוז ומרכז קהילתי בית רקע ביפו ד'. סך הכל בכל תהליך כזה, אני אומר ממוצע אלף אנשים, אבל מה זה אומר בפועל? במאז"ה היו אלף אנשים - אני מדבר אלף אנשים השתתפו, אלף מאה. במאז"ה אלף מאה אנשים השתתפו בתהליך קבלת החלטות: כתבו, אמרו, נוצר לנו קשר איתם. ברמת אביב אלף מאה, אלף מאתיים בדב הוז, חמש מאות ביפו ד' שזה הישג ענק, זה הרבה מאוד. כדי שתבינו את הקונספט, זה לא אתר אינטרנט רגיל יש לו ערכים מוספים בתחום שיתוף ציבור, ואתם כחברי מועצה צריכים להבין מה זה עושה לנו לדיאלוג עם תושבים. אחד זה חוכמת ההמונים, כולם כבר מכירים את המונח, הוא קצת שחוק, בסדר. נתקדם. הדבר השני זה השיח החשוף, זה אומר, כמו בפייסבוק בהקשר הזה, אבל לא צריך פה חשבון פייסבוק. כל אחד אומר מה דעתו וגם אנשי העירייה כותבים: אני חושב ככה, חושב אחרת, כאשר אנחנו כעירייה מגדירים, מנסחים שאלה - מהי השאלה שעליה דנים כמו נאמר בשולחנות עגולים, אז זה השיח החשוף והפתוח לכל. אבל מה שקורה אחרי זה, זה עוד כמה דברים: אחד - אנחנו מגיעים לתושבים באלף ואחת צורות, היה קרנבל שלם בדב הוז, היה במאז"ה 9 עם אייפדים לאוניברסיטת תל אביב ולפאבים, כלומר זה יוצר עוד אפקט של מגע עם הקהילה שהוא מעבר לזירת התייעצות. לאחר מכן, אחרי שהגענו בכל מיני צורות, ופה יש חלק מאוד משמעותי, אנחנו לוקחים את האלף מאה אמירות, או את האלף מאתיים, או את חמש מאות ויוצרים מזה תובנות, זה בעצם ניתוח תוכן, מכנים משותפים, מהם האמירות הגדולות שהתושבים אמרו, מכנים משותפים. מה זה מאפשר לנו? זה מאפשר לנו, בעצם אנחנו מגדירים תובנות, זה מאפשר לנו

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

45

לחזור לתושבים ולתת להם תשובות קונקרטיות, מה אנחנו כעירייה עושים ביחס לתובנות. ועכשיו, נאמר, ניצמד למשל לרותי, רותי השתתפה ואם היא רשמה כתובת מייל, היא לא חייבת, (אנחנו יכולים לחייב, אנחנו לא מחייבים) - אם רותי רשמה כתובת מייל, אז אנחנו אומרים לה: רותי שלום, א' תודה שהשתתפת וכתבת,

הגב' רות סופר:

אני באמת נצמדתי וקיבלתי.

מר אדי רפטוב:

אז הנה. וכתבת ככה וככה וככה ביחס לסוגיה המסוימת, כתבת משהו מסוים, אני מצטט לה את מה שהיא כתבה, לא מעבר לזה. זה פעם ראשונה. לאחר מכן אני חוזר אליה ואני אומר לה: רותי, את אמרת א', היו עוד כל מיני אנשים שאמרו א1, א2, א3, יצרנו מזה מכנה משותף, אנחנו קוראים לו א' רבתי. ב-א' הרבתי אנחנו כעירייה נעשה חצי ממנו, כי ככה וככה וככה, וחצי ממנו לא נוכל לעשות, כי ככה וככה וככה. וזו תשובה שרותי מקבלת אישית למייל. סגירת המעגל בתהליכי שיתוף ציבור על בסיס בעיית האמון שקיימת תמיד בין ציבור לממסד היא הדבר המשמעותי בתוך התהליך משום שתמיד יש לתושב או הרבה פעמים יש לתושב תחושה שהוא אמר, כי עשינו תהליך שיתוף ציבור. העירייה מתכנסת כי יש לה תהליך ארוך עד שהיא מקבלת החלטות ובעצם אף אחד לא מדבר איתו אחרי זה ויכול להיות שהוא כבר לא זוכר אפילו, מה הוא אמר, איך הוא אמר, וחוף מזה תושבים אומרים דברים שונים, לפעמים סותרים וזה הגיוני. ולכן חשוב לנו להגיד לו - מה אמרת, מה נעשה ומה לא נעשה ומדוע. זה סוגר מעגל מאוד טוב, מקבלים בעניין הזה שביעות רצון מאוד גדולה וזה נותן לכם פה את העקרונות.

אמרתי - יש לנו גם פורטל כלומר אינטרנט מאוד עשיר גם בחומר תיאורתי על שיתוף ציבור, בלי סוף מידע וגם בתוך אתר האינטרנט העירוני שחידשנו אותו לפני שנה, יש הרבה מאוד מידע, צריך עוד, אבל יש הרבה מאוד, כולל תיעוד של תהליכי שיתוף ציבור פה הדיגיטל, בהמשך, עכשיו אנחנו עושים עבודה על הדיגיטל. יתן לנו המון המון מידע לתושב, המון מידע על תהליכי שיתוף ציבור כולל קבלת הודעות על התהליכים.

מילה אחרונה - אנחנו עושים גם הרבה מאוד מחקרים, כולל על כל מיני תהליכים שאנחנו מממנים אותם כדי להבין, אנחנו הולכים טוב/לא הולכים טוב, אז שוב, לא אלאה אתכם, אבל יש כל מיני תוצאות כאלה ואחרות וזה עוזר לנו להשתפר. זהו.

גב' גבי לסקי:

אדי, מדהים, קודם כל באמת. אז זה שחוזרים עם תשובה כל כך, זה באמת מדהים.

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

46

שאלה - אם אני חוזרת לנושא הקודם - אתם עושים אבחנה או רישום גם על פי מין? אתם מבקשים לדעת מי פונה? אם זה זכר או נקבה?

מר אדי רפטוב:

אם זה רלוונטי - אז נשאל. לא עשינו את זה בזירות התייעצות, כי לא היה לנו צורך, זה לא יצר לנו איזה אבחנה מבדלת שחשבנו שזה ראוי, אבל אם יש צורך, אז אין בעיה לעשות את זה.

הגב' גבי לסקי:

יכול להיות שבשביל המדדים של התכנון המגדרי - חלק אנחנו צריכים.

מר אדי רפטוב:

זה לא בעיה לעשות את זה.

הגב' מיטל להבי:

אני רוצה להגיד, שאני מאוד מתפעלת. זאת אומרת אני מכירה את תהליכי השיתוף של העירייה מהתקופה של השש"ת, עוד בהיותי חברת וועד שכונה, נגיד ככה, ואני רואה את תהליך ההתקדמות שהוא תהליך מאוד מרשים, עם כל הכלים שפיתחתם, שעל חלקם ידעתי, ידעתי על הכלי של עבודות התשתית, היידוע, התיאום בעבודות תשתית, לא ידעתי על נושא זירות השיח, פחות ידעתי עליהם, ואני חושבת שפיתחתם כלים מאוד מעניינים. אני חושבת שאני עכשיו, נניח בתיק התחבורה, כשאני מסתכלת על הנושא הפיסי הזה לכאורה ואני מבינה שהוא קשור לשינוי התנהגותי, בסופו של דבר הרבה מהפתרונות כדי לא להגיע ל"דד בלוק", כרוך בשינוי התנהגותי - אני רואה בכלי הזה ככלי שאפשר לגייס אותו לנושאים נוספים שהם בסדר העדיפות העירוני, בין אם זה התחבורה שרון הגדיר את זה, גם כן כנושא בסדר עדיפות וגם אם זה הנושא של הביטחון בדרום או נושאים שהם קונקרטיים היום במדיניות העירונית ובסדר עדיפות העירוני, שאפשר לקחת את האג'נדות הספציפיות האלה ולשאול את עצמנו - אם הכלים המדהימים האלה שפותחו, איך לוקחים אותם לתחומים שהיום הם בליבה של העשייה העירונית.

מר יהודה המאירי:

מה שאני רוצה להעיר בנושא הזה, שחשוב מאוד לאמת את התוצאה. בלשכת המבקרים הפנימיים לא מזמן, שיבחו את עיריית תל אביב, ראו בה חלוצה בעניין הזה ואפילו המליצו למבקרים פנימיים, קחו דוגמא מהנוהל בתל אביב שיאמצו אותו במקומות אחרים. אבל השתתפתי בכמה

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

47

כינוסים כאלה גם בתפקידי הקודם כחבר וועד שכונה, חבר וועד פורום השכונות ומפגש למשל כשהייתי בתכנית לפינוי בינוי בלה-גרדיה, זה היה שלוש פגישות של שיתוף קהל - באמת, כל השבחים מגיעים. אמר לי אחד מכוחותיו של הרב אלנתן - לך תבדוק בפועל מה השפיע ההערות האלה על גמר התכנון, הוא אמר לי פסוק ממקורותינו, בין אמר ועשה תג פרסה. עכשיו, במקום אחר שהייתי, בנושא של תכנון בצפון העיר, אז מישהו אמר לי אותו דבר מישהו אמר לי ביידיש "אוטר גזוקט". למה אני אומר את זה? המגמה היא טובה, והדוגמא צריכה לשמש אין מה לדבר. אבל אני הלכתי לחפש בעקבות זה, כשהעבירו מהוועדה המקומית לוועדה המחוזית את הנושא של לה-גרדיה - 15/19, הלכתי לבדוק, חשבתי שאני אמצא הערה אחת או שתיים שיכתבו - שינינו את התכנון בהתאם ל-, לא מצאתי הערה אחת כזאת. ואני מאוד ממליץ שכשאושר יש שינוי החלטות כאלה, לא רק להודיע אותם באינטרנט לפרט שמציע אלא פשוט להודיע להם. זה גם מראה לאנשים כדאי לנו להשתתף בזה, יש לנו השפעה, אחרת באמת חשש של בין אמר ועשה ת"ק פרסה.

גב' מיטל להבי:

עוד דבר, אתה הבחנת בין ליידע לבין שיתוף לבין זירת שיח לבין את כל ההבחנות האלה. ובאמת בסופו של דבר כשנכנסים לתהליך כזה צריך להגיד מה המטרה הסופית. אם אנחנו הולכים לשיתוף בתב"ע והכוונה שזה ישפיע גם על תב"ע - יש הבדל בין לשתף בעבודות ביצוע שהמטרה היא שיהיה נוח לאנשים ושנדע שיש פה אדם שעלול ללקות בהתקפת לב ושצריך עזרה בפריקה וטעינה, זה אחר. אם הכוונה היא שזה ישפיע, אז באמת גם ההערה שיהודה נתן היא חשובה. גם מערכת הציפיות של תושבים היא הרבה יותר גבוהה, אל תשכח את השקעת הזמן שלהם, וגם צריך שהפער יהיה קטן. במיוחד אם אנחנו שומעים שאחד ועוד אחד, מה שאמרת א 1א 2א 3א, כמעט אותו דבר, זה א' רבתי, זה לא ג' ו- ד'.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

טוב, אם אין הערות נוספות, אז אני רוצה להגיד מילה; תחום שיתוף הציבור עבר בעשור האחרון שינוי גדול מאוד, גם כתוצאה ממערכות יחסים בין תושבים לבין עירייה בדרכים כאלה או אחרות, הלך והשתכלל התהליך. הוא עבר עליות וירידות, הוא עבר הרבה מאוד גם תקיפה דרך כל מיני גורמים פוליטיים כאלה ואחרים שהעלו - לא שואלים את התושבים, לא מדברים עם התושבים, וכן הלאה וכן הלאה. הדבר הביא לידי כך שכל התהליך גם העמיק, גם התמקצע, גם הטכנולוגיה משנה היום את האפשרויות בכל הנושא הזה של המגע עם הציבור, בכל מיני היבטים. והרבה מאוד פעמים, ואני אומר את זה לדאבוני, אני אומר את זה באמת, הרבה מאוד פעמים תוקפים או מדברים על זה מבלי שיוודעים בעצם על האמת הפנימית, שמתבצעת בפועל בשטח בתוך העיר, גם בהיבט של שיתוף ציבור בעשייה תכנונית ארוכת טווח, גם בהיבט של פרויקטים

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

48

שמתבצעים וגם מערכת החינוך למשל, יש בתוכה תהליכים של שיתוף ציבור במובן הזה של הידברות עם הציבור לגבי מה קורה, איך כמה ולמה, עם אפשרות של נשים גם להביע את דעתן. הדברים האלה קורים, בקיצור. והם גם מתמסדים וגם יש להם נהלים וגם יש כלים ובאמת, אני לא מכיר במדינת ישראל גוף שמתף את הציבור כמו עיריית תל אביב ואולי נגיע יום אחד למצב שנוכל לעשות יותר, אני לא יודע, אני מקווה. יכול להיות שנגיע למקום שבו על כל שאלה נעשה רפרנדום, נעשה משאל עם, כולם, כל תושבי העיר יצביעו כן או לא.

מר דורון ספיר:

שיתוק הציבור.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שיתוק/לא שיתוק זה עניין יחסי. יש מדינה שקוראים לה שוויץ, בשביל זה צריך לשבת 700 שנה באותו מקום, לגבש את אותו עם ואת אותן הסכמות, אם הן מוכנות, כתוצאה מהעובדה שאין אויב לכך, שהחלטות תיקחנה באמת הרבה מאוד זמן, עד שהן תתקבלנה. לאחרונה הייתי בציריך, אחד הדברים שעכשיו בחברה השוויצרית, גם מעורר גיחוך, הוא הסיפור של מטוס שנחטף באתיופיה על ידי טייסים אריתראים או אתיופיים, והם חיפשו מקום בסודן, ובסודן לא יכלו להנחית אותו, הם טסו לשוויץ, נחתו בשדה התעופה השוויצרי. ואחת השאלות שעלתה בפרלמנט השוויצרי היא - למה לא יירטו את המטוס? ואז אמר מפקד חיל האוויר: כי אנחנו עובדים עד השעה 17:00. ואם אתם רוצים שנחזיק כוננות או נעבוד בשעות אחרות, אז תשלמו לנו כדי שנוכל להחזיק גם כוננות אחרי השעה 17:00. אז אפשר להיות מדינה שחיל האוויר שלה מפסיק לעבוד בשעה 17:00 ולא כל כך מודאגים מזה.

מר דורון ספיר:

זה בדיחה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה לא בדיחה, זה אמיתי. וזה לא בדיחה. ומי שחושב שזאת בדיחה, זה נכון. חיל האוויר השוויצרי סוגר את שעריו בשעה 17:00, כי אין בשביל מה להחזיק. אבל מצד שני, זאת מדינה שלאורך כל השנים מחזיקה צבא וכל האזרחים עושים מילואים, ויש אנשים שמחזיקים את הנשק בבית ומתייצבים למילואים, ואולי זה הדבר שמהווה את הערובה לכך שהמדינה הזאת במשך 700 שנים גם לא נתקפה. כי בכל זאת, יש לה חיל אוויר, ויש לה צבא וכן הלאה וכן הלאה. זה לא משנה. בכל אופן צריך להבין, שזה כמו שאומרים באנגליה, איך מגיעים לדשא ברמה כל כך גבוהה – "אז אומרים מה הבעיה, תקצרו אותו 300 שנה, בסוף זה יצא ככה, חוץ מזה לא צריך לעשות כלום, רק

**פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)**

49

לקצור אותו". אז כשמתמודדים על כל המציאות המאוד מאוד בעייתית של מדינת ישראל, אז לפעמים גם אין זמן לעשות רפרנדום. אבל הם הצביעו לא לעשות 'מטרו' בציריך. בשנת 70 ומשהו היה שם משאל והם החליטו לעשות רכבת קלה ולא לעשות 'מטרו' ועכשיו הדבר הזה מחדש עולה לדיון ציבורי ומדברים על זה. עד שהם יגיעו להחלטה. זה כן חשוב, כי אצלנו היום במדינת ישראל בשיטה הפוליטית שלנו, כל חברי הכנסת יצביעו בעד, רק אם יגידו שנתנים \$ 100 לכל אזרח. מה אני רוצה להגיד? אנשים מצביעים מבלי שהם מבינים את המשמעות של ההחלטה, שאותה הם מחליטים, העיקר למצוא חן. שיטת משאל העם, שהיא כבר עובדת הרבה מאוד שנים בשוויץ, עצם השיטה הביאה לידי מודעות והבנה של התושבים, שהם משתתפים בדברים שהם יצטרכו לשלם עליהם. זה לא סתם הצבעה. זה הצבעה שאם אנחנו נצביע על מה אנחנו נוותר, זה מה שמופיע בשיח שמגיע לפני הצורך בהצבעה. ואנשים מבינים שהם לא עוסקים במשהו שהם מנותקים מהתוצר שלו. הם ישאו באחריות לתוצאה. אתן לכם דוגמא להצבעה שהיתה לאחרונה בשוויץ: השוויצריים לאחרונה, כנראה לא כל כך הבינו על מה הם מצביעים או לא ידעו, שמה שהם מצביעים, הם הצביעו לאחרונה על חוק שמדבר על הגבלת הכניסה של עובדים שאינם משוויץ כדי להגן על עצמם. והדבר הזה הביא אותם לידי מצב שכל אירופה כועסת עליהם. כי הרי אירופה הפכה להיות שוק עבודה חופשי ועצם העובדה הזאת מביאה אותם לזה שאירופה היום אומרת להם - חברים יקרים, אם לא תקלו את מדיניות ההגירה ותאפשרו לצרפתים לעבוד בז'נווה ולהיפך, אז אנחנו נדרוש מכל שוויצרי שנכנס לאירופה לחזור לבקש ויזה. והדברים הם לא פשוטים. צריכים להבין שלהצבעה יש מחיר.

מר יהודה המאירי:

רק לפני שני עשורים נתנו שם זכות הצבעה לנשים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

נכון, לפני שלושה עשורים.

גב' מיטל להבי:

זה שיח מאוד חדש, השיח המגדרי שם.

פרוטוקול ישיבת הנהלה
מתאריך כ"ט ניסן תשע"ד (29.04.2014)

50

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

למי שלא אכפת, למי שיכול לא להחזיק חיל אויר בכוננות, אפשר גם לעשות רפרנדום, יש זמן לכל דבר.

אני מודה לכולם ונועל בזאת את הישיבה.

*** הישיבה נעולה ***

מנחם לייבה
מנכ"ל העירייה

גלילה בן-חורין
מזכירת המועצה
ע' מנכ"ל העירייה